

פניסאים

■ הגות ■ עיון ■ ממוש

ב"ה. ימי הקיץ ה'תשע"ח | מחיר: 10 ₪

23

14

ילדים זה א'-ב'

ארץ הקודש רוחשת בפעילות ילדים ונוער עם מועדוניות הגאולה

19

מבצע של סיפור

חקירה מעמיקה בשאלה מי יותר מוכן - האדם או העולם

26

הטנקים

הסתערו שוב

מהנעשה והנשמע בחזית העשייה למען הגאולה האמיתית והשלמה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מושב ראשון / גולה וגאולה בתורת החסידות

10:00 התכנסות ורישום קפה ומאפה

10:15 החידוש של ימות המשיח בעבודת האדם
לימוד מאמר 'ודוד עבדי'
הרב שמואל קליינמן ר"מ בישיבת תומכי תמימים אור יהודה

11:00 גילוי האלוקות בגאולה מתוך ההעלם בעצמו
עיין בסוגייה מתוך תורת ה'לקוטי שיחות'
הרב מנחם מענדל פרידמן משפיע ישיבת חב"ד פתח-תקוה

11:45 הפסקה קלה

12:00 גאולה ומשיח בספר 'היום יום'
מבט מחודש על מהלך פתגמי הספר
הרב פנחס סטצגובסקי ר"מ בישיבת תות"ל קרית גת

12:45 טבע, נס וגאולה
מתורת כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע ואדמו"ר בית סוכטשוב
הרב שבתי אברהם הנהן רפפורט ראש כולל בר אילן;
נכד בעל ה'שם משמואל' מסוכטשוב

13:30 תפילת מנחה ארוחת צהריים

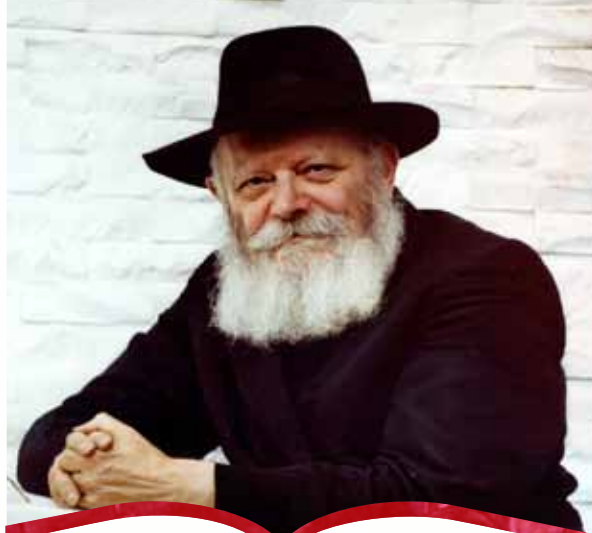
מושב שלישי / 'דבר מלכות' הכתב אשר נחתם בטבעת המלך

17:45 עיון וסקירת 'המשך תנש"א-תשנ"ב'
עבודת ומטרת דורנו
הרב יוסף חיים גינזבורג רב ק"ק וראש ישיבת חב"ד רמת אביב

18:30 תורת 'כללי שכל אלוקי'
התבוננות מחודשת במחשבת ה'דבר מלכות'
הרב שמעון ויצהנדר ראש ישיבת תומכי תמימים ראשל"צ
ועורך פרסומי ממש

19:30 לכל מקום אשר דבר המלך מגיע
תכנית הפודקאסט הפופולארית 'משיח-קאסט' LIVE!
הרב מנחם מענדל איבערט | הרב לוי יוסף יצחק קראוס

20:30 תפילת ערבית



לישיבה ליום אחד

יום עיון לימודי בענייני גאולה ומשיח

מושב שני / להביא ההתגלות בפועל בעולם

15:00 שיעור כללי
עיונים וגדרים במשנת הנבואה בתורתו
של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
הרב סענדי ווילשאנסקי ראש מכון הסמיכה במילאנו, איטליה

16:30 לימוד ענייני כהונה כהנה לימות המשיח
הגאון הרב דוד בעדני שליט"א ראש כולל 'עזר מקדש' ללימוד טהרות

17:00 הללו את ה' כל גויים
סקירה ממשנתו של כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א
על קיום והפצת שבע מצוות בני נח
הרב אברהם קלי שליח בנווה צדק ת"א, וי"ר מטה שבע מצוות בני נח

17:30 הפסקה קלה

התוועדות חסידים המרכזית לרגל כ' מנחם-אב בענין "המעשה הוא העיקר"!

יום ההילולא של כ"ק הרה"ק המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן אביו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
בהשתתפות רבנים, משפיעים ושולחים ומסביב לשולחנות ערוכים

יום רביעי כ' מנחם-אב ה'תשע"ח (1/8/18) החל מסע 10:00 בבוקר
בהיכל ישיבת חב"ד בני-בוק, רח' ברוט 11 פרס כץ

לגברים בלבד | לא תתאפשר כניסת ילדים | בר מאפים ושתייה לאורך כל היום

לפרטים והרשמה: 077.5123.770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

דמי השתתפות:

מחיר מסובסד: 100 ₪

לנרשמים עד י"ז מנחם-אב: 60 ₪

לשותפי 'ממש' בהו"ק כניסה ללא עלות

יום העיון מוקדש לז"נ השליח הרה"ח בועז ב"ר יעקב קלי ע"ה

- 4..... דבר מלכות / שבע מצוות בני נח
- 6..... תורת הגאולה / תורת המקדש
- 10..... הלכה וגאולה / טיולים והליכות
- 11..... דעת תחתון / תרנגול ותרנגולתא
- 13..... אחת שאלתי / מתכוננים לאלול
- 14..... סקירה/ יהדות לילדים ונוער
- 20..... טאפארו דא פלאחו/ מי יותר מוכן
- 22..... כ' מנחם-אב/ תפארת לוי יצחק
- 26..... מהנעשה ונשמע/ פעילות לגאולה
- 28..... מפנקסו של משפיע/ ר' הלל פאריטשער
- 30..... איינציקער זאך / להאמין באמת



נחת אמיתי

בנוגע למצבו ברוחניות ובמילא פועל על הבריאות וכו', מובן וגם פשוט אשר נסיעה וטלטול ממקום למקום, לא ישנה בזה מאומה, והלואי שלא יזיק, שהרי הורונו חז"ל, לעולם ילמוד אדם במקום שלבו חפץ, ומי יודע איך יסתגל במקום החדש.

ולמשך מכתבו אשר במקום חדש ילמוד ג"כ איזה אומנות, כי טוב תורה עם דרך ארץ, הרי במכתבו זה עצמו, הקדים תורה לדרך ארץ, ובודאי שיעדיין לא הגיע זמן נכדו שי' לגזול מהשעות אשר מקדיש הוא להתמדה ושקידה בלימוד תורתנו תורת חיים, חיים גם כפשוטם בעולם הזה הגשמי, ולהתבלבל בחשבונות רבים מחשבות בני אדם ותחבולותיהם היפך מזה שהאלקים עשה את האדם ישר.

יודע הנני אשר אויר מדינה זו גורם למחשבות בנוגע לתכלית, בגיל הרך של הבנים והבנות, אבל כל המביט בעינים גלויות על הנעשה סביבו, רואה על כל צעד ושעל, שברובא מסתדרים בפרנסה דוקא לא בזו האומנות שלמד בעודו רך.

שולח הנני העתק מכתבי גם לבנו הרב שי' כיון שאיני יודע ממי באו סברות הכתובות במכתב כ' (אף שלכאורה הרי הן בהיפך מפעולות בנו הרב שי' לילך נגד הזרם דארצוה"ב, פעולות במרץ ומבלי התחשב עם דעת הרבים וכו' וכו').

ויהי רצון אשר נוסף על הנחת רוח שיש לו עתה מנכדו שי' והלואי ועוד יותר מכל יו"ח שי' נחת אמיתי, יוסיף השם כהנה וכהנה ע"י הצלחה מופלגה של נכדו בלימוד התורה בנגלה ובחסידות, מבלי הפרעות ענינים מבחוץ, ובודאי כשיוכל ללמוד במנוחה, יקוים בו אשריך בעוה"ז וטוב לך וכו'.

בכבוד ובברכה לבשו"ט.

ג.ב. וכיון שהכל בהשגחה פרטית, עלי החובה (והזכות) לעוררו על ההכרח לקבוע עתים בלימוד פנימיות התורה, שבדורנו נתגלתה בתורת החסידות, קביעות בכל יום ובהוספה ביום השבת, כמבואר בכתבי האריז"ל החי. (ממכתב י"ז אד"ר תשכ"ה)

מענה לא' ע"ד לימוד עברית בבי"ס:

...וכל העושים זאת - גוזלים מאת התלמידים כמה וכמה שעות מלימודי קודש שלהם. ועי"ז מחסר גם את ידיעותיהם בקיום המצות בפועל ובר"ש, ומכשילים אותם עי"ז בענינים דרבנן וגם דאורייתא. ור"ל.

(ממכתב כ"ו סיון תשט"ז; לקו"ש חל"ד)



פִּנְסָאִים

כ"ק אדמור מלך המשיח שלישי
בכ' מנחם-אב ה'תשס"א
באדיבות רבי-דרייב

הופק ויצא לאור על-ידי
מרכז ההפצה בארץ-הקודש - ע"ר
© כל הזכויות שמורות
למידע, הרשמה או תרומה להפקות והפעולות של ע"ר:
טלפון: 077-5123-770 | פקס: 073-2412-770
דוא"ל: info@mamesh.org | אתר: www.mamesh.org
מען למכתבים: ת.ד. 951 פתח-תקוה
מוקד 'ממש': 054-2248-770



אפילו יהודי הכי פשוט יכול וצריך לפעול על אומות-העולם לקיים שבע מצוות של בני-נח



"רב החובל", ואפילו לא "מלח" המשיט את ה"יאכטה", ואם כן, מדוע הנך מתעניין כל כך היכן הוא צד מזרח?!

היהודי הסביר לו את טעם הדבר, מכיוון שרצונו להתפלל לקדוש-ברוך-הוא באופן של "לפני מי אָתָּה עוֹמֵד", הנה היות שהתפילות עוברות דרך מקום המקדש שבירושלים - עליו לכוון פניו לצד ירושלים, ולכן מתעניין לדעת היכן הוא צד המזרח, ששם נמצאת ירושלים.

"רב החובל" התרשם מאד ממענה זה, ואמר: אם אדם כמותך - איש מצליח בעסקים, עד שאנשים אחרים (ובתוכם "רב החובל") משמשים אותו - מוצא לנכון להתקשר לקדוש-ברוך-הוא שלוש פעמים בכל יום, ולא רק במחשבה גרידא, אלא על-ידי עריכת סדר תפילה, ובאופן שמפסיק מכל ענייניו ומכוון את פניו לצד ירושלים, כדי להתפלל באופן הראוי, אם כן - סיים דבריו - אתחיל

מעשה ביהודי שהקדוש-ברוך-הוא זיכהו בנכסים רבים, וביניהם - ספינה, "יאכטה" - בלשון המדינה. מזמן לזמן היה נוהג להפליג בספינה, כדי לבלות את ימי החופש על גבי הספינה, וכשהגיע זמן התפילה, הנה בידעו שבעת תפילת "שמונה-עשרה" (תפילת העמידה) יש לכוון פניו לצד ירושלים, לצד מזרח - הוצרך לשאול ולברר אצל "רב החובל": היכן הוא צד מזרח.

יהודי זה - פעלו עליו כבר שאין לו להתבייש ביהדותו גם בחיי היום יום, ולא רק ביחס ליהודים כמותו, אלא גם ביחס לאינם-יהודים, ולכן, לא התבייש, ושאל אצל "רב החובל" הגוי שיאמר לו היכן הוא צד מזרח.

בפעם הראשונה חשב "רב החובל" שהתעניינותו של היהודי לדעת איפה הוא צד המזרח - אינה אלא "מקרה". אבל לאחר ששאלו שאלתו זו כמה וכמה פעמים, שאלו "רב החובל": הרי אינך

גם אני לחשוב אודות הקדוש-ברוך-הוא!...

מכיון שמטבע מצוה להיות "גוררת מצוה", ברור הדבר שהמאורע שהשפיע על "רב החובל" לחשוב אודות בורא העולם - פעל עליו גם בימים שלאחרי זה, היינו, שאם עלתה אצלו מחשבה לבצע מעשה שאינו מתאים לדרכי הצדק והיושר, הרי בזכרו אודות מציאותו של בורא העולם, "עין רואה ואין שומעת וכו'", נמנע ממעשה זה! וכשיחקרו אצל "רב החובל" אודות מאורעות חיינו במשך הימים והשבועות שלאחרי מאורע ה"ל - יווכחו שכן היה בפועל.

וזוהי ההוראה לכל אחד ואחד מישראל, אפילו יהודי הכי פשוט "חטב עציף ושאב מימיה" - שגם הוא יכול וצריך לפעול על אומות-העולם לקיים שבע מצוות של בני-נח, ועד לאופן שכאשר יהודי "הולך לבטח דרכו" בהנהגתו האישית, הרי הוא פועל בדרך ממילא על אלו שנמצאים בסביבתו.

כעבור שבועיים סיפר הרבי שנודע לו פרטים נוספים על המשך הסיפור:

התברר, שאכן, "רב החובל" סיפר ליהודי בעל ה"יאכטה", שמאז שיחתם ב"יאכטה" אודות נושא התפילה לבורא העולם, הנה בכל הזדמנות שנפגש עם בני ביתו וידידיו - דיבר עמהם אודות הצורך והנחיצות לחשוב על בורא העולם ולהתפלל אליו וכו', וסיים, שאם כל בני האדם שבעולם כולו היו חושבים אודות בורא העולם ומתפללים אליו - לא היה העולם נראה כ"ג'ונגל", כפי שנראה היום!

(התועדויות תשמ"ג, ג, 1208; 1336 - מתוך אלבום השליחות)

חובה לפרסם את "שבע מצוות בני נח" שמוטלות על כל האנושות

ב"ה, כ"ד אדר ה'תשל"ז

ברוקלין, ניו יורק

רב צבאי אהרן ד. מיכלסון (רב סרן), ארצות הברית

שלום וברכה!

תודה רבה על מכתבך מה-7 למרץ, שבו כתבת בפירוט אודות ביקורם של שליחי ליובאוויטש בקהילה היהודית בוויסבאדן, גרמניה, בקשר עם פורים. נהניתי ביותר לקרוא על ההתלהבות הרבה והרושם הנמשך שהם פעלו, גם על אנשי הסגל היהודי אמריקאי והקהילה היהודית אזרחית, לא פחות מהשפעתם על הילדים.

הואיל ו"המעשה הוא העיקר", אני בטוח שהרושם שתיארת יועבר למעשים בפועל, במונחים של תורה ומצוות בחיי היומיום של כל אחד מאלו שנטלו חלק באירועים.

היתה לי הזדמנות לחלוק כמה מחשבות עם רבנים צבאיים

יהודיים, ויכול להיות שהדברים אינם חדשים עבורך, אך הם תמיד מתאימים ושווה לחזור עליהם. המצווה של "וְאָהֲבֵתָ לְרַעֲךָ כְּמוֹךָ" מחייבת כל יהודי לפרסם ענייני תורה ומצוות במידת היכולת הכי גדולה, וזה גם מחייב לפרסם לגויים את "שבע מצוות בני נח" (על כל המסתעף מהם) שמוטלות על כל האנושות, בהתאם לתורה, "תורת חיים".

רב צבאי נמצא בעמדת יתרון מיוחדת, להגיע להישגים רבים בשטח האמור, בשל התנאים המסייעים השוררים בחיי צבא.

מה שעושה את איש הצבא פתוח במיוחד לגישה הבסיסית של תורת האמת היהודית זה, קודם כל, העיקרון הבסיסי של הצבא, שהוא צייתנות ומשמעת, וביצוע הוראות המפקד. למרות שבחיים האזרחיים הטוראי יכול להיות ממונה על מפקדו, הפקודה חייבת להתבצע ללא דיחוי, בין אם החייל מבין את משמעותה או לא. וזה מתאים לעיקרון של "נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע", התנאי שבו היהודים קבלו תורה ומצוות מהמפקד העליון, נותן התורה והמצוות.

נקודה בסיסית נוספת בחיי הצבא היא העובדה שחייל לא יכול להתווכח בקשר להתנהלותו האישית והאם לציית לפקודה או לא לציית. זה לא עניינו האישי והוא עלול לסבול את התוצאות וכו' של אי ציות. בין אם הוא מקבל את זה או לא, התנהגותו יכולה להשפיע על כל היחידה שלו ועל הצבא כולו. במקרה חירום או מלחמה, התנהגותו האישית של חייל יחיד יכולה להשפיע באופן משמעותי מאד על המחלקה שלו, על החטיבה ועל הדיוויזיה ועל המבצע הצבאי כולו, כל הצבא וכל המדינה. לכן זו לא שאלה של הבחירה האישית של החייל, יש לכך חשיבות חיונית לצבא כולו, ולפעמים זה כך גם במצב של שלום.

ובמקביל בחיים היהודיים, ברור מאד עד כמה מוטלת האחריות על כל יהודי לקיים תורה ומצוות בחיינו האישיים ולהפיץ יהדות במלוא השפעתו. וניתן להוסיף שעמנו נמצא במצב של חירום, בשל האווירה הכללית ומגמה של עוינות לדרך התורה, ויהודי חייב להילחם כדי להתגבר על הכל ועל הכוחות הזרים השונים שנוטים לערער את מציאות קיומו הרוחנית, ומשום כך גם הגשמת.

במילים אחרות, כל יהודי חייב לראות את עצמו כ'חייל' בצבא ה' ולהיות בכוננות תמידית, להפיץ את אור התורה והמצוות, עד הזמן שבו "וְנִגְלָה כְבוֹד ה', וְרָאוּ כָל בְּשָׂר", ו"מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' כְּמַיִם לַיָּם מְכֻסִּים", שיתקיים בביאת משיח צדקנו, במהרה בימינו אמן.

מאחל לך הצלחה בכל האמור,

בהערכה ובברכה,

(המהדורה העברית של Letters From The Rebbe, ב, 154 - מתוך אלבום השליחות)

המדור מוקדש לז"נ הרה"ח בועז קלי ע"ה "והקיצו ורננו שוכני עפר" תיכף ומיד ממש



תורה הגאולה

מאת הרב שמעון ויצהנדלר
עורך פרסומי 'ממש' ור"י
תות"ל ראשל"צ

תורת הבחירה של מקום הבחירה

חלק שני מתוך סיכום של עשרות שיחותיו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במהותו הפנימית של בית המקדש. רעיון מופשט שנותן אותותיו בעשרות ומאות הלכות שפסק הרמב"ם להלכה בהלכות בית הבחירה. שילוב רוחניות וגשמיות בתורה עצמה.

דרכו - מעשי האדם בהקרבת הקרבנות. בשונה מכך הבחירה בהשכנת השכינה ב'מקום' בהר המוריה הייתה בחירה לא לצורך דבר נוסף - גם לא קרבנות - רק בשביל השכנת השכינה במקום, אלא שבדרך ממילא - "שמה תביאו את עולותיכם"². זוהי בחירה אמיתית לכן דווקא המקדש בירושלים קרוי - 'בית הבחירה' ודווקא בו הנצחיות³.

מצד הדבר הנבחר:

בחירה היא ה"נטייה" לבחור חפץ/מקום/ענין מסויים לא מחמת מעלה הקיימת בו, אלא אך ורק מ'בחירה' חופשית של הבוחר. הוי אומר הדבר הנבחר לא משקף את עצמו אלא את הבוחר. ההשלכה המעשית תהיה כאשר יחול שינוי שלילי בדבר הנבחר: אם סיבת ההעדפה היתה בגלל סיבתיות עקב מעלה, הרי שכאשר הדבר ייפגם, יהיה עלינו להתבונן האם הפגם הפקיע את המעלה הקיימת, החליש אותו, או רק נגע בו קלות. רק אם ניווכח שהמעלה שבגינה הוא נבחר כבר לא קיימת או אז - ורק אז - נפסול אותו. אך כאשר הבחירה הייתה ללא סיבה, אלא רצון 'עצמי', הרי כל שינוי שהוא פוסל שהרי 'אין זה הדבר הנבחר'. וכך מאיר הרבי מלך המשיח שליט"א את פסק הרמב"ם שנתחבטו בו גדולי המפרשים והוא - 'שיעור' הפוגם את אבן המזבח (וההיכל) לאחר שנבנה. מלשונו המדוייקת של הרמב"ם מסיק הרבי שהפגימה היא גם כזו ש'אין לה שיעור' והסיבה - כנ"ל, כל שינוי ולו הקלוש ביותר פוגע בבחירה העצמית⁴.

(2) אולם כדי שתהיה השכנת השכינה צריך בית ולכן הבחירה היא גם בבית עצמו - 'בית הבחירה' ועד"ז גם במזבח עצמו ולא רק ב'מקום המזבח' והנפק"מ: הקרבת הקרבנות במקום המקדש בהר המוריה, הוא מעצם החפצא של הקרבן ולא רק דין על הגברא (כבשילה) - סעיף ט'.

(3) חידושים וביאורים בהלכות בית הבחירה (מהדורת תש"נ) סימן ג' ובהערה 54. שם חלק ב' שיחה יד' ובלקו"ש ח"י"ז עמ' 19 הערה 39 מוכיח כי מכאן ראייה שגם הרמב"ם סובר שתכלית המקדש הוא השראת השכינה. והדברים מתחברים יפה ללעיל.

(4) סימן ה' שם.

"כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלקיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה". (דברים יב, ה)

את הפרק הקודם סיימנו בנגיעה בהבדל בין 'משכן שילה' ל'מקדש בירושלים' ביחס לחלות הקדושה. לא רק ב'בית', אלא גם ב'מקום הבית'. סוגיה זו לוקחת אותנו לעולם חדש בתורתו של משיח בנושא המקדש והיא זו המכניסה אותנו לא רק להיכל תורת הבית' אלא לקודש הקדשים של תורת המקדש - ה'בחירה'. כשעוסקים בתורת הבחירה של מקדש בירושלים מתעוררת תמיהה בפשוטו של מקרא:

בפרשת ראה, בה הוא המקור לרעיון ה'בחירה' במקדש נאמר הלשון 'בחירה' גם לגבי 'שילה' ואף שם היה בית אבנים ומדוע דווקא המקדש בירושלים הוא תכלית ועיקר ב'בחירה' הנצחית? כאן אנו נכנסים ל'לפני ולפנים' במושג 'בחירה' עצמו. שתי נקודות יסוד שהם אחד קיימות בהגדרה של 'בחירה', הראשונה מצד הבוחר (ה'גברא') והשנייה הנפעלת מצד הגדרת הנבחר (ה'חפצא'):

מצד הבוחר:

בחירה אמיתית היא 'עצמית' - לא בשביל 'להרוויח' דרכה משהו נוסף. הבחירה בשילה הייתה רק בכדי לאפשר לישראל להקריב קרבנות במקום קבוע - לאחר איסור הבמות - אם-כן לאמיתו של ענין לא 'המקום' עצמו הוא שנבחר שם, אלא התועלת שתבוא

(1) מענין לענין אם גדרו של המקדש הוא 'בחירה במקום' והבחירה ב'מטה' היינו השטח הגשמי, א"כ מה ענינו של 'המקדש דלמעלה' שתורת הקבלה עוסקת בו רבות? הרבי מלך המשיח שליט"א שיש לו עסק בנסתרות [השווה ללשונו של האבני נזר' (צויין אליו בשו"ג להערה 6 שבחידושים וביאורים בהלכות בית הבחירה סימן טו) לגבי ענין עד"ז (הבדלי הקדושות במקדש דלעת"ל) - "אין לי עסק בנסתרות"] נכנס לעובי הקורה ללב ענין זה. בשיחה מרתקת מסביר כי המקדש כפי שהוא 'למעלה' כולל את כל פרטיו בתוך 'כלל', ככל יסוד ראשוני שהוא 'כללי' יותר, ולכן בוהר מוצאים אנו חלוקה שונה של מבנה המקדש וקדושתו, אך כאשר הוא יורד למטה הוא מתחבר ו'מתפרט' לפי הקדושות (חידושים וביאורים בהלכות בית הבחירה ח"ב שיחה טז).

”וּמְסֹרֶת בְּיַד הַכֹּל, שֶׁהַמָּקוֹם שֶׁבָּנָה בוּ דָוִד וְשָׁלְמָה הַמְּזֻבָּח
בְּגֶרֶן אֲרוֹנָה - הוּא הַמָּקוֹם שֶׁבָּנָה בוּ אֲבִרְהָם הַמְּזֻבָּח וְעַקֵּד
עָלָיו יִצְחָק, וְהוּא הַמָּקוֹם שֶׁבָּנָה בוּ נֹחַ כְּשִׁיבָא מִן הַתְּבֵה,
וְהוּא הַמְּזֻבָּח שֶׁהִקְרִיב עָלָיו מִזֶּן וְהָבֵל. וְבוּ הִקְרִיב אָדָם
הָרִאשׁוֹן כְּשֶׁנִּבְרָא קֶרְבֵן, וּמִשָּׁם נִבְרָא; אֲמָרוּ חֲכָמִים, אָדָם
מִמָּקוֹם כְּפָרְתוֹ נִבְרָא.” (הלכות בית הבחירה פרק ב' הלכה ב').

אולם כשמעיינים במקומות נוספים ברמב"ם מתברר כי עדיין
הדברים זקוקים להשלמה. כאשר הרמב"ם מתאר את מקום המזבח
הוא כותב כמה מעלות מיוחדות שהיו במקום זה - בו הקריבו כבר
האבות קרבנות, מקום העקידה, מקום ממנו נברא האדם - רעיון
זה לא עולה לכאורה בקנה אחד עם הבחירה העצמית שהיא
'בלתי סיבתית', שהרי מהרמב"ם משתמע - כפי שאכן הבינו כמה
מפרשים - שלמקום המזבח הייתה מעלה גם לולא הבחירה.

וכאן אנו נדרשים להתעלות ולהעמיק יותר בטיבה של 'השכנת
שכינה' בתוך שטח גשמי. אף כאן מצויה מחלוקת רמב"ם-רמב"ן
שתשלים את התמונה:

הרמב"ם ב'מורה הנבוכים' שלו סובר שהשכינה רק 'עוברת'
דרך מקום זה "בדרך מעבר", וכמשל הצמח צדק לאצבעות
היד הכותבות דבר שכל. באופן כזה הרי השכל לא מתעצם עם
האצבעות עד שהם 'מבינות' את השכל, אלא השכל רק 'עובר'
דרכן. אולם דעת הרמב"ן: מקום המקדש הוא כמו המוח הגשמי
שבו "מאיר ושורה" השכל. המקום עצמו חדור בקדושה וכפי
שכ"ק אדמו"ר מוהרי"צ מבאר בכמה מקומות שאדם המתייגע
הרי כלי מוחו משתנים בגשמיות.

מוסיף ומחדש כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: תרוויהו
איתנהו ביה: הבחירה מצד הקב"ה פועלת שהמקום יהיה 'מעבר'
לשכינה, אך היא אינה שורה ומאירה בו, אולם לאחר הבחירה
מגיעה עבודת האדם במקום המקדש ופועלת שהשכינה גם תאיר
ותשרה במקום!⁵

לאור זאת מתבארים שתי ההלכות ברמב"ם על מקום המזבח:
הלכה ראשונה במיקום המזבח מביאה רק פסוק המלמד כי 'זה
מזבח לעולה לישראל', מוכיחה כי הבחירה מצד 'למעלה' היא
העיקר במקום המזבח, וההלכה השנייה מוסיפה כי מכוח ובעקבות
ה'בחירה' הוסיפו הקרבנות של האבות מעלה במקום.

**”שלוש מצוות נצטוו ישראל בשעת כניסתם לארץ...
לבנות להם בית הבחירה... הנה נתבאר לך שבניין בית
הבחירה מצווה בפני עצמה”** (סהמ"צ לרמב"ם מ"ע כ')

בכל האמור לעיל רואה הרבי שליט"א את השורש ליסוד
ההלכתי בקשר לנצחיות קדושת מקום המקדש: מפורסמים דברי
הרמב"ם בסוף פרק שישי - "מקריבין קרבנות אף על פי שאין שם
בית... לפי שקדושת המקדש וירושלים מפני השכינה ושכינה אינה
בטילה...", ברם בהלכה קודמת ביאר שקדושה נצחית זו נובעת

(5) חידושים וביאורים שם סימן ו' סעיף ז-ח ובהערות ושם כמה דקויות שמקוצר
היריעה לא באו אף שמוכרחים הם לעצם הגדרת הדברים. ויצויין: רק עיון בלקוטי
שיחות חט"ו עמ' 602, ח"י"ע עמ' 704 להם צויין בשיחה כאן יתנו ללומד הבנה בהירה
בכל הרעיון. [וכאן אולי המקום להעיר הערה ביבליוגרפית לעורכי ספר 'חידושים
וביאורים בהלכות בית הבחירה' - מן הראוי היה ב'נספחים' לסימן זה לצטט את אותם
קטעים בלקו"ש הקשורים מאד לענין ובלעדיהם חסרה הסברה].

מ'קדושה ראשונה שקדשה שלמה .. לשעתם וקידשן לעתיד
לבוא"? ויש להבין - הנצחיות נובעת מההשראה מלמעלה, או
מעבודת ומעשי שלמה?

אלא הן-הן הדברים: ה"שכינה שאינה בטילה" הנובעת מהבחירה
במקום המקדש זקוקה למעשה האדם שיקדש את המקום בקרבנות
וכו".⁶

'תורת השמות' שהתגלתה בדורנו בתורתו של משיח - דיוק
בשמות הפרשיות, ההלכות וכד', - מגלה אף היא את הרעיון
האמור. ב'כותרת' ההלכות אלו משתמש הרמב"ם במונח: 'הלכות
בית הבחירה', אך בפנים ההלכות עצמם המונח החוזר על עצמו
הוא 'בית המקדש'.⁷ הן הן הדברים: הבחירה היא התוכן ('הכותרת')
של המקדש ומקומו, ומכוחה של אותה 'בחירה' מוטלת על האדם
'עבודת המקדש' - לקדש את המקום.⁸

ושבו חזרנו לנקודת הפתיחה של דברינו (בפרק הקודם) כי
'נקודת היסוד' של חידושי הלכות בית הבחירה היא מחלוקתם של
הרמב"ם והרמב"ן - מהו היסוד והעיקר 'עבודת האדם' - קרבנות,
כדעת הרמב"ם, או ההשראה מלמעלה - מקום הארון, כדעת
הרמב"ן. 'בית הבחירה' או 'בית המקדש' והתשובה: שניהם יחדיו.⁹

**”הנה תכלית הכוונה בבריאת והתהוות העולמות,
דנתאווה הקב"ה להיות לו ית' דירה בתחתונים... וזהו
ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם”** (באתי לגני תשי"י)

לאחר שגילינו כי הבריח התיכון של המקדש הינו - שילוב בין
עבודת האדם להשכנת השכינה - הדרך קצרה לעבור מקודש
הקדשים של תורת המקדש למהות עצמה - 'אבן השתיה' של
תורה נרחבת זו והוא ה'נתאווה הקב"ה' הפרוס לאורכו, רוחבו
ועומקו בתורתו של משיח¹⁰. כל מהות בית המקדש הינו שיקוף
וביטוי לתכלית כל הבריאה כולה שהיא לשלב לחבר ולאחד את
'דירה לו יתברך' דווקא 'בתחתונים'.¹¹

בשני מישורים משתקף במקדש שילוב זה, הן ב'גברא' והן
ב'חפצא'.

שני ביטויים לכך ב'גברא':

בחיפוש מקום המקדש ודרך בנייתו צריכה להיות על פי נביא
(מלמעלה), ולאידך תחילה יש לדרוש ולהתייגע להכירו לפי
המידות הנתונות בדינו¹².

בבנינו: "הכל חייבים לבנות ולסעד בעצמנו"¹³.

(6) סימן ו' הערה 63, סימן טו הערה 33, ח"ב שיחה ג' והערה 56 ובנסמן שם ועיין
במהדורה חדשה - ח"ב שיחה ב'.

(7) סימנים ג', ו' ועוד.

(8) סימן ו' ועוד. וניסוח זה לנכתב בפנים מפורש בשיחת ש"פ דברים תשמ"ב
'התועודיות' עמ' 4-1933) הנסמן בהערה 58 שבסימן ו'.

(9) ראה הנסמן לעיל הערה 3.

(10) ראה 'ילקוט דירה בתחתונים' מהמשפיע הגה"ח ר' מיכאל שליט"א גאלמאב והוא
מעין אנציקלופדיה פרטנית עם עשרות ערכים ותתי-ערכים לתורת ה'דירה בתחתונים'
במשנתו של מלך המשיח. וראה 'פניני התניא' חלק ו' מהמשפיע הגה"ח ר' לוי יצחק
גינזבורג שליט"א ביאורים לפרקים לו-לז ובהוספה המיוחדת שם.

(11) חידושים וביאורים בהלכות בית הבחירה חלב ב' (המקדש בתורת החסידות) סימן
ב', ועוד.

(12) חלק ב' שיחה יב, ח"א סימן ו' הערה 61.

(13) חלק ב' שיחה יב, שיחה ג'.



ד. בעצם השראת השכינה הייתה באופן אחר: חסרו בו חמשה דברים, וגם הקדושה בכל ארץ ישראל היתה בדרגא אחרת מזמן בית ראשון יותר¹⁹.

ברם מה עדיף? האמונים על החסידות יודעים כי יש בזה מה שאין בזה: כאשר התחתון פועל בכוחו הרי בכך הוא גורם שהמציאות עצמה מזדככת, ברם חסר גילוי אור כי הדבר נעשה רק מכוחו, וכאשר העליון פועל הרי הגילוי עצום, אך התחתון עצמו לא מתברר והפתרון המתחייב: שילוב²⁰.

וכאן מגיעים אנו לנקודת הנקודות אליה 'קיונו כל היום' - בית המקדש העתידי. רק לאור האמור עד כה נבין באור נכון את פשרם של אותם 'תיווכים' בין דעת הרמב"ם - המדגיש את הצד המעשי של המקדש - ופוסק שהמשיח יבנהו - לדעת המדרשים, רש"י, תוספות וזוהר שהוא 'ירד בנוי מלמעלה'²¹ לא מדובר כאן על חידוד נאה או 'פשרה' בין דעות גדולי ישראל, אלא זו כל מהות ומטרת ההכנות שנעשו עד כה להביא את המקדש השלישי והמשולש המשלב בין שניהם ומאחדם ולכן נצחי הוא.

בתורת ה'דבר מלכות' של תנש"א-תשנ"ב חידש הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על 'מקדש' ייחודי של 'מצב ביניים' והוא 'ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם'. בשיחה הלכתית מעמיקה²² גילה הרבי כי כל אותן 'מקדשות מעט' שנבנו במרוצות הגלויות יש להם מצד ה'גברא' את אותו 'ציווי' של 'ועשו לי'. אלא שיש 'מקום אחד יחיד ומיוחד' ובו הציווי 'ועשו לי' מצד הגברא הוא ביתר שאת, שהרי גם באותו 'בית' יש השראת השכינה ביתר שאת משאר 'מקדשי מעט'.

דווקא מבית זה יתגלה המקדש העתידי, שהרי בבית זה - 'בית רבינו שבבבל' נעשתה העבודה לבנות המקדש השלישי על ידי מלך המשיח, בונה המקדש ומחבר ומוריד שכינה למטה - שביית זה הוא מושבו - 'בית משיח'.

וב'חפצא': כל מהות המקדש הוא שילוב 'מידות' ב'גשמיות' (השטח והבנין הגשמיים) עם רוחניות (השכינה)¹⁴.

בנקודה מהותית זו של 'שילוב' נוכל להבין את התהליך, נקודת החיבור מחד וההבדלים מאידך החל מ"מקדש המדבר" עד המקדש השלישי. ההדרגתיות, ה'שלבים' בין התקופות, ההלכות, הצורות שהבדילו בין משכן המדבר, משכן שילה, מקדש ראשון, שני ובעיקר שלישי נועדו להביא בשלבים לתכלית הבריאה כולה - איחוד עליונים ותחתונים בתכלית.

בשלב ראשון, במשכן, שרתה הקדושה רק במבנה. הוא היה עשוי רק מצומח וחי אך לא מדומם, כי עדיין הדומם לא היה מוכשר לכך¹⁵. כמצב ביניים היה 'שילה' - שם המקדש היה כבר מאבנים, אך הגג עדיין היה ממין החי. בעקבותיו הגיע המקדש הראשון בו היה גילוי נעלה מלמעלה גם ב'מקום' עצמו והבית כולל הגג היה כבר ממין הדומם, אך מכל מקום חסרה הייתה פעולת הזיכוך של העולם מצד עצמו¹⁶. בכל שלבים אלו עדיין היה הדגש על עבודה מלמעלה. רק בבית שני החלה ההדגשה דווקא על זיכוך העולם מצד עצמו אפילו ללא גילוי אור מלמעלה. ההדגשה באה לידי ביטוי בארבעה מישורים:

א) בדרך בה נקבעה מיקומו וצורתו - כפי שביאר הרמב"ם והתוספות יום-טוב בפתחתם למסכת מידות 'עולי בית שני' לא הבינו בדיוק את 'נבואת יחזקאל' (מלמעלה) ולכן בנו 'מעין הדברים המפורשים בו' בלבד¹⁷.

ב) בבניינו - נעשה לא ישירות בהוראת נביא, אלא באישור (ציווי) כורש ובהשתתפותו¹⁸.

ג. במצבם הרוחני של הבונים, דרגת בעלי תשובה ולא בדרגת צדיקים.

(14) חלק ב' סימן א'.

(15) ח"ב שיחה ג', שיחה ב'.

(16) שיחות ד, ה', ז, יב.

(17) ויעוין בשו"ת חת"ס יו"ד סרל"ו.

(18) שיחה יב והערה 53 וראה ח"א סימן ב' הערה 52.

(19) ח"ב שיחה ה' ועוד.

(20) שם שיחות ג, ד, יב.

(21) סימן יט בח"א, שיחה יב בח"ב.

(22) 'ליקוט' תרומה תשנ"ב - לקו"ש חל"ו ושם בהערה 49.

כמה ימים בשנה

אתם משקיעים בהפצת בשורת הגאולה?



יום אחד של שותפות
 360 ש"ח בלבד!
 בתשלומים נוחים

הקדישו יום אחד בלוח השנה של **אגף** לזכות יקיריכם ותהיו שותפים לפעילות העניפה לפרסום בשורת הגאולה.

חייגו עכשיו: 077-5123-770
 סמס או וואצאפ 054-2248-770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד



תטיילו ותאכלו - אבל לא לשכוח את העיקר!

את ענייני הגאולה

ניתן וצריך ללמוד לא רק בנושאים העוסקים ישירות בענייני מלך המשיח, בית המקדש וכדומה, אלא גם בקשר לנסיעות וסעודות (בנוסף ללימוד פרטי סעודת שור הבר והלווייתן כמובן), שהרי "כל הספרים מלאים בדבר זה".

לדוגמא: הרבי מלך המשיח שליט"א עורר פעמים רבות על כך שהגאולה באה בקרוב ממש, וייתכן מאוד שבאמצע התוועדות שנערכת בחוץ לארץ, עוד לפני שנברך ברכה אחרונה על המזון שאכלנו, נקלוט לפתע שנמצאים כבר בארץ ישראל, נסיים שם את ההתוועדות ושם נברך ברכה אחרונה.

אך אז תתעורר שאלה הלכתית מעניינת: האם נוכל לברך בארץ ישראל על המזון שאכלנו בחוץ לארץ? הרי ישנם בהלכה כמה מקרים שבהם מי שיוצא ממקום סעודתו צריך לחזור למקומו בשביל לברך, ובמקרים אחרים מותר לו לברך במקומו רק בדיעבד? האם נאמר כן גם לגבי הנסיעה מחו"ל לארץ ישראל בגאולה?

מבאר הרבי, כי מכיוון שהנסיעה לארץ ישראל תהיה יחד עם הבית הכנסת ובית המדרש, לכן אין זה נקרא שינוי מקום שמפסיק לעניין ברכה אחרונה, וגם לכתחילה יהיה אפשר לברך ברכת המזון בארץ ישראל באותו בנין בו אכלנו בחוץ לארץ, ללא חשש.

מעניין, כי שאלה דומה נידונית בשו"ת "בצל החכמה" (להרב בצלאל שטרן) גם בנוגע לזמן הזה, לגבי מי שאכל במכונית או אוטובוס וכדומה, מבלי שהתכוון להמשיך

לאכול בנסיעה, ואז הרכב התחיל לנסוע למרחקים, האם מותר לו להמשיך לאכול לכתחילה גם לאחר שהרכב עזב את מקומו הראשון? ולאחר שדן בדבר מגיע גם כן למסקנא, ש"קרקעית המכונית נחשבת למקומו הראשון (ולא הקרקע שהמכונית עליה), וקרקעית המכונית הרי נמצאת איתו ונראית כל הזמן".

בהזדמנות אחרת הסתפק הרבי כיצד יקיימו את מצות ברכת המזון בזמן הגאולה, שהרי בתקופה הראשונה בגאולה ודאי שיהיו סעודות וממילא יברכו ברכת המזון, ובפרט בסעודה המפורסמת שבה יגישו את בשר שור הבר והלווייתן, שאז יברכו עם כוס של ברכה, כפי שמובא בגמרא שיאמרו לדוד "טול כוס של ברכה וברך (ברכת המזון)" והוא אומר "אני אברך ולי נאה לברך".

אבל בנוגע לתקופה השנייה בגאולה, עליה אמרו חז"ל "עולם הבא אין בו אכילה ושתייה", אם כן איך תתקיים אז המצוה "ואכלת ושבעת וברכת"? ויש לעיין בזה.

ועוד מענייני הגאולה ומלך המשיח, בסעודה ובגינה: האריז"ל אומר, כי בזמן הזה הלכה כבית הלל, אך בגאולה הקרובה יכריעו חכמי הסנהדרין בדעתם הרחבה כי מכאן ואילך יש לפסוק הלכה כדעת בית שמאי.

את דבריו הוא מבסס על דברי המשנה "כל מחלוקת שהיא לשם שמים, סופה להתקיים, וזו מחלוקת הלל ושמאי. ולכאורה רק דברי בית הלל נשארו קיימים להלכה? אלא, שגם דברי בית שמאי יתקיימו - בזמן הגאולה.

להלן יובאו מספר דינים והלכות מצויות,

שישתנו בזמן הגאולה בעקבות פסיקה מיוחדת זו, ובמקום לנהוג כדעת בית הלל נהגה כדעת בית שמאי.

כיצד יעשו קידוש: בברכת הקידוש בלילה אנו מברכים שתי ברכות - "בורא פרי הגפן" ו"מקדש השבת". כיום אנו מברכים קודם "בורא פרי הגפן" ורק אחר כך "מקדש השבת" כדעת בית הלל (על פי הכלל "תדיר ברכת היין) ושאינו תדיר (ברכת הקידוש) תדיר קודם), אבל בזמן הגאולה תהיה ההלכה כבית שמאי וברכת הקידוש תהיה קודמת לברכת "בורא פרי הגפן" (מכיוון שברכת הקידוש היא זו שגורמת לשתיית היין).

כיצד יעשו הבדלה: בברכה על הנר אנו מברכים "בורא מאורי האש" כדעתם של בית הלל (כיון שיש באש כמה גוונים) אבל לדעת בית שמאי מברכים "שברא מאור האש" (כיוון שבכללות יש לאור גוון אחד) וכך יברכו בזמן הגאולה.

האם מותר להפעיל ממטרות מערב שבת: כיום, מותר להפעיל ממטרות בערב שבת על מנת שהם ישקו את הגינה גם בשבת, מכיוון שאיסורי המלאכה בשבת (במקרה זה, ההשקיה) חלים רק על האדם (והבהמה השייכת לו) אך לא על חפציו. ולכן במקרה שהממטרה פועלת בשבת ללא מגע יד אדם, הדבר מותר, אך רק לפי בית הלל. לדעת בית שמאי איסור המלאכה חל גם על חפצי האדם, ולכן בגאולה ייאסרו פעולות מעין אלו.

מקורות: שו"ת בצל החכמה ח"ו סימן ע"ג סעיף ו-יא. שיחת הרבי מלך המשיח שבת פרשת ויצא, י' כסלו תשמ"ט והערה 102 שם. התוועדויות תשמ"ב ח"ג עמ' 1561.





על תרנגול ותרנגולתא

חודש מנחם-אב

שמחציתו מאחורינו בישל אותנו בשני תאריכים מיוחדים, האחד שמח מאוד, והאחד שמח פחות. העביר אותנו את המסע השנתי בין תהומות האבל לפסגות השמחה, בין יובש הצום לחגיגות ה'ימים-טובים', בין עוצר השמחות לשטף החתונות ובין הדלדול המוזיקלי לעושר של צלילים.

תשעה באב הוא נציג האבל השנתי, מנקז את הצער היהודי ממרוצת הדורות, ולעומתו חמישה-עשר-באב מסמל שמחה עצמית, עליה שבאה אחרי הנפילה הגדולה וסיהרא עגולה שלמה ויפה שהפכה אותו ל'לא היו ימים טובים לישראל כמותו'.

בדף החב"דפדיה של שניהם נמצא רשימת מאורעות שאירעו בהם במשך ההיסטוריה והעניקו לאותו יום את אופיו. לתשעה-באב רשימה מזילת דמעות המתחילה מה'בכיה-לדורות' של בני ישראל במדבר ועד לחורבנה המזעזע של ביתר. ומולו לחמישה-עשר באב ליסט משמח מה'חולות בכרמים' התלמודי ועד ליסוד 'ועד המימוש' בתשמ"ו.

מה קדם למה, התרנגולת לביצה או הביצה לתרנגולת? מה גרם את מה, המאורעות את היום או היום את מאורעות? מה גרר את מה, השמחה את הסיבות לשמוח או הסיבות לשמוח את השמחה?

על פניו נדמה כי שמחתו או עצבונו של היום נגרר מהמאורעות שקרו בו. תשעה באב עצוב בגלל חורבנם של בתי המקדש, נחלי הדם שנשפכו מביתר וכל התיאורים המלחיצים ממסכת גיטין, וחמישה-עשר שמח בגלל 'שבירת המגלים', בגלל שחזר הדיבור להתחד

עם משה רבינו או בגלל שהותרו השבטים לבוא זה בזה.

אבל אם רק נעלעל בספר חסידות או שנים נגלה שהבדל אחד, עמוק ויסודי בין השניים,

חמישה-עשר-באב הוא לא יום חג בגלל המאורעות שקרו בו, אלא המאורעות שקרו בו הם בגלל שהוא יום חג. התרנגולת אכן בקעה מתוך ביצה. השמחה העצמית גררה את המאורעות.

כך מסביר הרבי שליט"א מלך המשיח במאמר 'לא היו ימים טובים' במלוקט ד'. בגלל הסיהרא באשלמותא - הירח המלא שבאותו תאריך, הופך היום ליום מיוחד. ובחודש מנחם-אב, מקבל תאריך זה משנה תוקף וייחודיות מאחר והוא מגיע אחרי הירידה הגדולה של חורבן הבית.

אך תשעה-באב, הוא יום אבל ויגון רק בגלל המאורעות שקרו בו, בגלל ה'ערב רב' שרצה לחזור בתרנגולת והתרנגולת ב ג ל ל שחרבו את טור מ ל כ א , ב ג ל ל הדביר



שעלה בלהבות. הוא לא רע בעצם, הרי הוא בכלל יום לידת המשיח, הוא בכלל 'סותר על מנת לבנות'.

הוא בכלל נקודת הזינוק שלנו לגאולה. השנה אפילו ראינו את זה במוחש, כי כמו בתנש"א, אכלנו ושתינו, רקדנו ושמחנו בתשיעי והעלה עלינו ה'דבר מלכות' כאילו אכלנו ושתינו, רקדנו ושמחנו תשיעי ועשירי.

נקודה אחת, ברורה ופשוטה עולה מכל ה'נ"ל, אין שלילי עצמאי. אין רע לבדו שוחה להנאתו בים החיים מחכה שמישהו יפול עליו, אין בוקר גרוע, אין יום רע.

כי כל יום הוא טוב, כל יום לפחות מסוגל להיות טוב, כי הנה, יום חיובי שגורר מאורעות טובים מצאנו, חמישה-עשר במנחם-אב, אבל יום גרוע שגורר מאורעות רעים, לא מצאנו. אפילו תשעה-באב, יום האבל היהודי השנתי העולמי, הוא בכלל יום חיובי בבסיסו!

...

מי קדם למי, 'תמים' ל'בעלבוס' או 'בעלבוס' ל'תמים'? אם לא היו אברכים, לא היו תמימים, אבל אם לא היו תמימים, לא היו אברכים..

האם כל אברך הוא תמים בשרשו או שכל תמים הוא אברך בפוטנציאל?

בואו נהיה חיוביים, נלך יד ביד עם חמישה-עשר באב, בואו נאמין בטוב שבאדם, באמת שבחסיד, ונעצים את התמים שבקרבו, בואו נגיע ל'ישיבה ליום אחד' החל בחודש מנחם-אב, נלך עם הרבי שליט"א מלך המשיח ב'דרך הישרה' ומהחודש הזה נאיר לכל העולם את הגאולה האמיתית והשלמה.



שלשת השבועות של האלול החסידי

לפניכם היום ברכה, ועד שהיום ממש רואים בעיני בשר ברכת הגאולה האמיתית והשלימה" (דבר מלכות ש"פ ראה נ"א).

"ישנה ההוראה כנ"ל, שצריכים לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל-בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי' ה"שופטיך" ו"יועצידך" ונביא הדור, שירה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בני" וכל האנשים דדור זה, בכל עניני תורה ומצוות, ובנוגע לחיי והנהגת היום יום הכללית, גם ב"בכל דרכיך (דעהו)" ו"כל מעשיך (יהיו לשם שמים)", עד - הנבואה העיקרית - הנבואה ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא" (דבר מלכות ש"פ שופטים נ"א).

"לפרסם בכל מקום ומקום שעומדים בסיום וחותרם דמעשינו ועבודתינו ("כי תצא למלחמה על אויבך"), ובהתחלת התקופה דתשלום השכר" (דבר מלכות ש"פ תצא נ"א).

לחודש אלול שכזה, יש צורך להתכונן כמו שצריך.

לפרסם כיום אינה משימה ערטילאית. לפרסם, זה בכוחו ובהישג ידו של כל חסיד!

שפע העיתונים, העלונים, המדבקות, השלטים ושאר מוצרי הפרסום, נגישים לכל אחד. אם כל חסיד שלומד את השיחות הללו, יחליט להקדיש ולו את שלשת השבועות של ראה, שופטים ותצא לפרסום, הרי שבקלות רבה נגיע לפרסום רחב היקף.

אם כל אחד מאיתנו ידע, שבחודש אלול זה, אין בית בסביבתו שלא יקבל את מנת האור, הרי שבבת אחת, יהפוך חודש אלול, לחודש שכל כולו "לפרסם".

ואז בראש השנה, כאשר נעמוד (כמובן ב-770) בתפילה "מלוך על העולם כולו בכבודך, והנשא על כל הארץ ביקרך, והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך"..." נדע, שאכן יש לנו על מה לחתום בברכה: "ברוך אתה ה' מלוך על כל הארץ..."

אמנם נמצאים אנו בעיצומו של חודש מנחם אב, וחודש אלול נראה הרחק באופק, אך דורשי רשומות כבר דרשו את ראשי התיבות של אב - אלול בא.

דמותו של חודש אלול החסידי, פנים רבות לו. כולם אהובים, כולם ברורים, וכולם פותחים את פיהם. אין צורך להכביר במילים על ההכנות לקראת עבודת התשובה החסידית ומתוך שמחה דווקא.

גם עבודת חודש אלול של הדור השביעי הלכה ושינתה פנים. אם בעבר היה ידוע חודש זה כחודש שבו נס החסיד אל "ערי המקלט", כמנהג הטוב להקלט לחודש זה, לכותלי ישיבת תומכי תמימים, ללמוד והתפלל כדבעי, בא המשפיע הרב מענדל פוטרפאס וגילה לצעירי הצאן, כי בליובאוויטש היו דווקא סוגרים את הגמרות ויוצאים לעבוד כדי לקושש את הסכום לנסיעה לרבי לחודש החגים. אך בתוך כל זה, עולה וניצבת לה, העבודה המיוחדת אותה מאיר הרבי שליט"א מלך המשיח, בשיחות הדבר מלכות של חודש זה. עבודה שבשלה נכתבות שורות אלו, דווקא כעת, בעוד ניתנת לנו ההזדמנות להתכונן כיאות לחודש אלו של דור השביעי.

שלש שיחות רצופות הנלמדות בחודש זה, כבר עשרים ושבע שנים, מסתיימות בהוראות למעשה, שתכליתן הוא "לפרסם". ללמדך: מהו חודש אלול בדור הגאולה? לפרסם!

ולא שחלילה שאר עניני חודש אלול בטלו. מובן שכל הענינים שהיו בעבר, תקפים אף היום, וביתר שאת ובראשם כמובן הנסיעה לרבי שליט"א מלך המשיח. אך, חודש אלול עצמו, צריך להתבטא ב"פרסום".

ובשביל אלו שחוברות הדבר מלכות השבועיות, טרם הגיעו לידיהם, נצטט כאן את מילותיו הק':

"להכריז ולפרסם בכל מקום - בדברים היוצאים מן הלב - שהקב"ה אומר (ע"י עבדיו הנביאים) לכאו"א מישראל "ראה אנכי נותן

מאמדים, גננות, מורים ומורות
ואכם ההורים שאכפת להם!

התערוכה השנתית

לחינוך על טהרת הקודש

- ערכות תוכן
- תמונות להמחשה
- מרכזי למידה
- פנקסים ומדבקות
- יצירות חסידייות
- פלקטים וכתרים

התערוכה פעילה אי"ה עד סוף חודש אב
באולם 'ממש' רח' מתתיהו 16 בני-ברק
בימים א'-ה' בין השעות 10:00-17:00
בתיאום מראש בלבד! בטלפון: 077-5123-770



לנרשמים מראש
ספר ילדים מתנה בקנייה מעל 50 ש"ח.

info@mamesh.org 054.2248.770 077.5123.770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

המנוע עד דונונית

הנהיגו שלכם הקיץ!

אל"ף בר"ב

של יהדות

הצצה לפרויקט ענק שמתבצע בימים אלה בעשרות רבות של ישובים ברחבי ארץ-
הקודש. עשרות 'תמימים' פושטים על השדות ומנצלים את זמן הקיץ למבצע חינוך
חסר תקדים. ובלשונו של הרבי שליט"א מלך המשיח: "יכולים בהכנה מתאימה,
לפטם בלימודי קודש מבלי בלבולי לימודי חול ובתי ספר העמים". להחזיר
עטרה ליושנה - תרתי משמע

מאת: י' שטרן

יודעים מה זה גאולה, ולמה צריך לחכות לה. יכולתי לשים לב איך המדריך דואג כל הזמן להכניס תוכן יהודי בין השיטין, כמעט בכל משפט ומשחק.

אחרי זמן נוסף התיישבו הילדים ליד השולחן, כשלכל אחד מהם מובאים חומרים ליצירת קופת צדקה אישית, מושקעת ואיכותית. הילדים ישבו נינוחים, משקיעים ביצירותיהם. לפי היחס שלהם אל המדריכים ניכר היה האמון והידידות שהם רוכשים להם.

חשבתי שעכשיו אוכל לתפוס את אחד המדריכים לכמה דקות, להבין איך נוצרה המועדונית המדהימה הזאת, אבל הוא לחש באזני: "כשילדים עסוקים במלאכת יד, זה הזמן הכי טוב לדבר איתם באופן אישי, קח את מספר הטלפון שלי ונדבר בערב".

השיחה שהתנהלה בינינו באותו ערב היתה מרתקת ביותר. כשגיליתי מה עומד מאחורי המועדונית הזאת, ושהיא בעצם רק קצה הקרחון ממפה כללית שתופסת את כל הארץ - לא יכולתי שלא להתפעל מהחיילים בצבא של הרבי מלך המשיח, ומהכוחות העצומים שיש בהם.

רוח ישראל סבא

במאה השנים האחרונות, חסידות חב"ד התמסרה בכל כחה לחינוך היהודי בכל מקום שהוא. החל מרוסיה הקומוניסטית בה מסר כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ את נפשו בפועל ממש על החינוך הכשר, ולאחר מכן בחצי כדור התחתון, שממנו נשלחו לאחר מכן השלוחים לכל רחבי תבל.

אכן, כל פעילות של הפצת יהדות תופסת מקום מכובד בפני עצמה, אך נראה שמאז ומתמיד היתה שימת דגש מיוחד על חינוך ילדי ישראל, ואין זה פלא, הרי "אם אין גדיים אין תיישים". כך הוקם ה'מרכז לעניני חינוך', שמטרתו היא: "לדאוג לחינוך בני ובנות ישראל ברוח ישראל סבא".

מלבד המערכה הכללית, בהקמת מוסדות חינוך על טהרת הקודש, ותעמולה



"יש לכם את הכח? יש! יש! אז תביאו את המשיח!".

עברתי באחד היישובים בדרום הארץ, בביקור אצל קרובי משפחה רחוקים. כששמעתי מהם שמועדונית חב"ד מתקיימת כאן ביישוב, די התפלאתי. מדובר ביישוב שאינו מתהדר ברמת היראת-שמים הגבוהה השוררת בו, ולעת עתה אין אף שליח פעיל בסביבה.

צעדתי לכיוון המועדונית המקומית, להתעניין מה עומד מאחוריה, מי מפעיל אותה, ובעצם - מה זה?

כבר כמה עשרות מטרים מבנין המתנ"ס יכולתי לשמוע את הסיסמאות מהדהדות: "קצב!" מכריז קול בוגר, ואחרי קולותיהם של קבוצת ילדים "גאולה!", "משיח בא!". הייתי בטוח שנפלתי בטעות לקעמפ חב"ד, או שאולי הביאו את אחת הקייטנות מריכוז חב"ד לטיול ביישוב?

כשנכנסתי למבנה, רק גברה פליאתי. זוג מדריכים חב"דניקים צעירים עמדו במרכז, כשסביבם מתגודדת קבוצת ילדים עם עינים בורקות. ניכר עליהם שעד למפתן המועדונית - לא היתה כיפה על ראשם, ולא בטוח שמישהו מהם יודע את שמותיהם של שלושת האבות, אבל הלהט והחיות שבו הם שרו את הסיסמא על הגאולה - לא היתה מביישת ילדים מבית חב"ד שורשי, המתחנכים בתלמוד תורה מזה שנים רבות.

אחד המדריכים עצר לרגע את הסיסמא, ושאל את הילדים: "מה המצוה שהכי חשוב לעשות כדי להביא את הגאולה?", כולם הכריזו אחריו בקול: "אהבת ישראל", ופצחו ספונטנית בסיסמא: "באהבת ישראל נביא את הגאולה!".

המשכתי להתבונן מהצד כמה דקות, ולא יכולתי להפסיק להתפעל. הם עברו לשחק בכמה משחקי תחרות וחברה מוכרים וחביבים, כשלפני כל משחק המדריך עצר, ושאל למי יש רעיון איך המשחק קשור לגאולה הקרובה. הקישורים היו כל כך יצירתיים ומקוריים, שראיתי שהילדים באמת

גם לארץ הקודש הגיעה פעילות זו. בסוף שנות ה"דים עורר הרבי מלך המשיח על עריכת קייטנה בזמן הקיץ. הוקמה קייטנה שהיתה למעשה קעמפ של ממש. מאות ילדים וילדות (במחזורים נפרדים) היו מגיעים לכפר חב"ד, ומבלים עשרה ימים שלמים של חויה יהודית וחסידית.

הפעילות התפשטה לאחר מכן בכל הסביבה. באותה תקופה כלל לא היה מקובל בישיבות תומכי תמימים המושג 'בין הזמנים', הבחורים היו יוצאים בשעות הצהריים לערי ויישובי הסביבה, מגיעים למאות ילדים ומעניקים להם ידע בסיסי ביהדות. לאט לאט, כאשר הפעילות התפתחה והתענפה - הוקדשו לכך כל שלושת השבועות של זמן הקיץ, על מנת להגיע לכמות הכי גדולה של ילדים בכל רחבי הארץ.

כמובן שגם פעילות זו הביאה פירות רבים, רבים מבוגרי הקייטנות והמועדוניות התקרבו לתורה ויהדות, וחלקם אף הקימו בתים חסידיים למהדרין.

בשנים הבאות התרחבה הפעילות יותר ויותר. אחת הפעולות המרכזיות של כל בית חב"ד היתה לארגן קייטנה בזמן הקיץ, כשפעמים רבות הקייטנה מהווה 'שער' דרכו הילדים עוברים למוסדות חינוך על טהרת הקודש.

למרות כל זאת, המצב הכללי בארץ הקודש המשיך להצריך עבודה רבה בתחום זה. בשיחת חג השבועות ה'תשמ"ח, לפני 30 שנה בדיוק, אמר הרבי שליט"א מלך המשיח:

"בארץ ישראל מרוכז ציבור גדול של יהודים (כן ירבו), ובמילא, נקל יותר לפעול בהפצת התורה והיהדות על כל אחד ואחד שפוגשים ברחוב... ואעפ"כ, מוזנחת לגמרי הפעילות של הפצת התורה והיהדות, וכתוצאה מזה ישנם יהודים רבים שמנוערים מכל זיק של תורה ויהדות - מאות אלפי ילדי ישראל שאינם יודעים אל"ף-בית של יהדות! . מי ידאג לתת חינוך יהודי ע"פ תורת משה למאות אלפי ילדים יהודים שאין להם ידיעה באל"ף-בית של יהדות!?"

בשנים שלאחר מכן המשיכה הפעילות ביתר שאת, אך נראה לעיתים כי בשנים



בקרב הורים לשלוח את ילדיהם למוסדות אלו, לא הוזנחה העבודה בקרב הילדים הלומדים ב'פאבליק-סקולס'.

כך הוקם ארגון 'שיעורי לימוד הדת - של"ה', 'בעד בני ובנות ישראל המבקרים בתי הספר העממיים (פאבליק-סקולס). שיעורי-דת נסדרו ע"י המל"ח לאלפי ילדים וילדות בניו-יארק רבתי ומחוצה לה."

שנים ספורות לאחר מכן הוקם 'קעמפ מחנה אמונה' ואחריו 'קעמפ גן ישראל'. מטרתם היתה לקחת את זמן הקיץ, המביא עמו רוח חופש ומתירנות - ולהחדיר בו את שיא הקדושה והיהדות.

ואכן, משתתפי הקעמפ מאז ומתמיד היו מכל מגוון הקשת. היו שם ילדים חסידיים מבתים חב"דיים, ילדים מחצרות חסידיות אחרות, אך רובם של הילדים היו אלה שבמשך השנה אינם מקבלים חינוך כשר, וזמן הקיץ נמצא עבורם כמקפצה רוחנית אדירה.

עד היום ניתן לפגוש רבים מבוגרי הקעמפ, חלקם מנהלים היום בתים חסידיים, וגם אלו שלא - נזכרים בערגה בימים הקסומים בהם נהנו באוירה חסידית ויהודית, יודעים עדיין לפזם את הסיסמאות, וללא עוררין זוקפים את ההכרה היהודית שלהם לימים אלו.

היחס של הרבי שליט"א מלך המשיח לפעילות החינוכית בזמן הקיץ היא מהמפורסמות, ורבו מספור השיחות שאותם הקדיש לענין זה. נדמה שאפשר להסתפק במשפט הנדיר הבא שכתב הרבי מלך המשיח: "ואסיים בנקודה שקרובה היא ללבי, והנני פארקאכט אין דעם (=בזה) זה כמה שנים, והוא ע"ד עריכת דעי קעמפ (מחנה יומי) לימי החופש מלימודי חול, שאז יכולים בהכנה מתאימה, לפטמם בלימודי קודש מבלי בלבולי לימודי חול ובתי ספר העמים."

ואי אפשר שלא להביא גם את המשפט הבא: "המורם מזה הוא, שגאולתן של ישראל הן בגשמיות והן ברוחניות תלויה בחינוך דור הצעיר, ועל כאו"א מישראל אפילו שיהיה גדול כמרדכי... שמרדכי בדורו כמשה בדורו, מחוייב בעצמו לקחת חלק בחינוך זה."

לדאוג לילדי ישראל

משימות, חידות ומסלולים שונים, ובמקביל משחקי תחרות, ריצה ואתגר - הופכים את המועדונית למקום פשוט כף, שהילדים מצפים לחזור אליו כל יום מחדש.

בסוף כל יום, הילדים מתיישבים ליד השולחן, ומכינים יחדיו יצירות מושקעות בענייני יהדות ברמה גבוהה ביותר. מכינים שם קופת צדקה, תמונת הרבי מלך המשיח, מזוזה, מפית חלות לשבת, וכן הלאה. אפשר לראות שלא הסכימו להתפשר, ונקנו החומרים האיכותיים ביותר, להכנת יצירות קלות להכנה ועם זאת מרשימות בהחלט. אפשר להיות בטוחים שכל אחד מתשמישי הקדושה אלו יבוא לידי שימוש קבוע בבתי הילדים.

אורך הפעילות מאפשר לכל זוג מדריכים לקיים בכל יום שנים ואף שלושה מועדוניות, כשמדי יום עשרות ילדים מקבלים את התוכן הבסיסי של יהדות.

קדימה לגאולה

כשהתעניינתי בתכנים אותם דואגים להעביר בקייטנה, ומה הנימה המרכזית בה, סיפר לי המדריך/התמים הנלהב את הסיפור הבא אותו שמע באחת מאסיפות ההיערכות למשתתפי הפרויקט:

החסיד ר' רמי אנטיאן ע"ה ארגן בשנת תשמ"א קייטנה בצפת עיר הקודש, הקייטנה היתה חדורה כל כולה בציפיה לגאולה הקרובה. כמה שבועות לאחר הקייטנה פנתה אליו אמא של אחד הילדים בתלונה, שמאז הקייטנה בנה השתגע: בכל דבר שהוא עושה במשך היום הוא מזכיר את הגאולה הקרובה, וכל הזמן בורח אל הגג, להסתכל ולהביט למרחק - אולי משיח מגיע!

לאחר שיחת כ"ח ניסן ה'תנש"א, נזכר ר' רמי בסיפור וכתב לרבי את כולו, כשהוא מסיים במילים: "ואני שואל: רבוננו של עולם! ולו רק בגלל ילד יהודי אחד שאחרי

האחרונות נחלשה במקצת התנופה. הצורך האדיר בחינוך ילדי חב"ד בכל רחבי הארץ, הביא להקדשת רוב המאמצים והמשאבים בארגון קעמפים וקייטנות לילדי אנ"ש, הפועלות פעולות אדירות בשדה החינוך, אך בכיוון אחר במקצת.

בתי חב"ד רבים מארגנים גם בשנים אלו קייטנות מצליחות, הממשיכות לחולל מהפכה אדירה כשמאות ילדים משתתפים בהם, אך במקומות רבים עדיין מורגש הצורך בהרמת הכפפה - בין אם זה מכיון שלבית חב"ד אין את האפשרות לגייס מדריכים מתאימים, בין אם זה מחוסר אפשרות להכנת פעילויות מעניינות ומתאימות, וכמובן ישנם את כל עשרות היישובים שבהם אין שליח פעיל בסביבה הקרובה.

תוכן מגוון ויצירתי

בשנה זו הפעילות קיבלה תנופה חדשה ומרעננת. המועדונית אליה הגעתי היא אחת מתוך למעלה מ-50 כמותה ברחבי הארץ, שלפי הידיעות שקיבלתי הגיעו לכ-1000 (!) ילדים. קבוצת בחורים שלקחו אחריות על העניין, יחד עם כמה וכמה שלוחים - יצרו את התפנית. המועדוניות מתקיימות ממש בכל רחבי הארץ, בקבוצות יישובים בדרום ובצפון, ובערים מרכזיות בכל רחבי הארץ.

בעבודה של כמה שבועות הוכנה תכנית מיוחדת, מאתגרת ומהנה. המועדוניות מתקיימות במשך שבועיים, כשבכל יום הילדים מגיעים לשעתיים במועדונית. לאחר הכרזת הפסוקים והכרזת הקודש 'יחי אדוננו', מקשיבים הילדים לחומר לימודים תוכני ומעניין, המשלב בתוכו סיפורים מרתקים על הרבי מלך המשיח.

כמו כן מידי יום משתתפים הילדים בשעה שלימה של משחקים ופעילויות שונות, הדואגות לשנן את התוכן היומי בצורה יצירתית ומגוונת. משחקי זכרון,



וכך נודע לי, שגם לאחר יום ארוך ומתיש, במהלכו הפעילו המדריכים שלושה מועדוניות עמוסות ומאתגרות - הם עדיין לא סיימו את עבודתם.

"הרבי מבקש שכל רגע מהקיץ ינוצל לזרז עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, והרבי מסביר בכמה וכמה מכתבים שמעולם לא היתה שעת הכושר כל כך גדולה לעורר את הנוער והצעירים לקבלת עול תורה ומצוות, לכן בערבים אנחנו משתדלים להתעסק בזה", היה ההסבר הקצר והנקודתי.

במשך היום פגשו הבחורים כמה וכמה בני נוער ביישובים בהם הסתובבו, והזמינו אותם לשיעור והתוועדות בבית חב"ד הקרוב. רבים מהם מגלים התעניינות גדולה ביהדות, ומגיעים מדי ערב למפגש עם התמימים השלוחים. שם הם לומדים יחדיו עניני חסידות, מתוודעים לדמותו של הרבי מלך המשיח וליהדות, ורבים מהם מקבלים על עצמם החלטות טובות, להתחזקות והוספה בשמירת התורה והמצוות.

יחד הם ישבו עד שהשעון יתחיל לנטות לימין, ואז יפרדו עד למפגש בערב למחרת. רק אז, אי שם לקראת הבוקר, מתפנים המדריכים ללמוד את השיעורים היומיים, לכתוב דו"ח סיכום יומי לרבי מלך המשיח, ויפרשו לשנת לילה קצרה - לקראת יום נוסף של מלחמה, מלחמת הצלת עם ישראל לקראת הגאולה האמיתית והשלמה... נאו!



אלפיים שנה בגלות, כלתה נפשו בצפיה למשיח, האם אין זה מן הראוי שתבוא כבר הגאולה על ידי מלך המשיח!?!". תשובת הרבי שליט"א מלך המשיח היתה: "והרי זו טענתי בשיחה הידועה. אזכיר על הציון..."

זה הסיפור שעומד מאחורי התכנית של המועדוניות. המדריכים עמלים להחדיר בילדים את הציפיה והתשוקה לגאולה שעומדת מאחורי הדלת, וכמובן את זהותו של מלך המשיח ואהבתו לכל יהודי - ומתוך תחושה זו מלמדים את הילדים על הדרכים שבהם מביאים את הגאולה: שמירת שבת, כשרות, אהבת ישראל, צדקה, מזווה, אות בספר תורה וכן הלאה.

זוהי רוח המועדוניות, וממילא מובן מאילו שהסיסמא המרכזית היא הסיסמא שאותה שמעתי כשנכנסתי אליה. במשך הזמן ששהיתי בה יכולתי לשמוע את אחד הילדים מזמזם את השיר

"הרבי שליט"א מלך המשיח, אין כמוך בעולם"... לא יכולתי שלא למחות בסתר דמעו.

נוער ההתעוררות

לקראת סיום השיחה, התנצל המדריך שהוא חייב לנתק, כי הוא צריך לצאת לפעילות. השעה היתה 20:00 בערב, ולא האמנתי שבשעות כאלו עדיין ישנם ילדים מחוץ לבית. כשהשמעתי לו את פליאתי, הוא הסביר בקצרה שמדובר בפעילות עם נוער.

לחתן שלך מגיע ליקוטי שיחות מקורי

להזמנת ספרי "ועד להפצת שיחות": 077-5123-770 www.mamesh.org



יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

טאפרו דא פלאחו

הרב מנחם מענדל הראל
שליח ורב בית הכנסת חב"ד שכונת הדרום צפת עיה"ק



מי יותר מוכן?

בשליחות מי הוא הולך ואת מי הוא מביא לאנשים אליהם נשלח, בין בני ברית לקיום המצוות ובין אלו שאינם בני ברית לקיום 7 מצוות שלהם.

כשהשליח הולך בכוחו של המשלח וזה 'מונח' אצלו, הפעולה על הזולת ועל 'רומי' היא באופן אחר לגמרי.

...

להלן סיפור ששמעתי מידיד: "היה זה לפני תקופה לא ארוכה ישבנו מספר אברכים ללמוד את ה'דבר מלכות' השבועי, שעסק בנושא שהעולם מוכן לגאולה ומסייע ליהודי בעבודתו זו, ההתוועדות בהמשך ללימוד היתה התוועדות טובה וחזקה - סיפר אותו אברך - כך שיצא עם הרגשה שמכאן ואילך העולם יראה לו אחרת..."

בבוקר לקח את ילדיו למוסדות החינוך בהם לומדים, בהורידו את אחד מילדיו בסמוך למוסד החינוך בו לומד, האברך קולט איזה נער שבעיניו נראה באותה עת משועמם המתקרב לכיוון רכבו בסוג של התעניינות הנראית מחשידה... האברך הרים את החלון והתכוון להסתלק מהאזור מה שיותר בזריזות, אלא שהנער הקדימו והקיש לו על החלון, האברך פתח את החלון ושאלו (בנימת תעזוב אותי...) מה אתה צריך? והנער מספר לו בהתרגשות, ראיתי את הרכב שלך שרואים עליו את הרבי ולאחרונה התוודעתי לחב"ד ולרבי ומאד התרגשתי שראיתי אותך כאן... כמובן שהשיחה שינתה כיוון וסגנון...

כשהאברך סיפר את זה, הוסיף ואמר, איזו בושה עצמית - לילה קודם למדתי שהרבי אומר שהעולם מוכן, העולם רוצה לסייע, והנה למחרת ראיתי נער באזור שפחות מיווד עם חב"ד ובמקום שתעבור בראש שלי המחשבה, הנה עוד יהודי שמוכן לגאולה, המחשבה השיטתית הייתה בדיוק הפוכה.

והוסיף עוד: זה היה בשבילי מין מסר מהרבי מלך המשיח, תתרגם את הלימוד לחיים שלך, כשאני אומר שהעולם מוכן, העולם מוכן, רק תפנים את העניין.

הצלחה רבה!

"שיידעו באופן ברור, בכל מי שעוסק במבצעים, הוא עושה זאת בשליחותי. לא רק עצם המבצע אלא גם אופן המבצע ללכת ובאופן של שטורעם ל'המונה של רומי' ושם לומר בקול גדול ולהכריז את דבר הוי' זו הלכה"...

אלו היו דברי הרבי שליט"א מלך המשיח, ביחס להצקות שונות לעושי המבצעים, והתנכלויות שונות לאופן הפעולה בהם - תדעו זה בשליחותי, לא רק עצם המבצע אלא גם אופן המבצע, בשטורעם, בקול רעש - להביא את דבר הוי' ל'המונה של רומי' - לחוצה שאין חוצה הימנו.

...

אכן לשמוע עידוד כזה מהמשלח, ובאופן של שטורעם הכי גדול, (וכשרואים זאת בווידאו), זה מחזק ומשמח, מעודד ומדרבן, וקטנות המילים מהכיל את העוצמה הנפלאה שיש בזה לכל מי שעוסק במבצעים, בשליחותי... (!)

יחד עם זאת, זה בהחלט מחייב אותנו - השלוחים (שכל אחד הוא בעצם שליח של נשיא דורנו, כידוע וכמפורסם), לבחון את עצמנו, האם אכן הנני עוסק במבצעים ובעיקר במבצע הכי גדול וכו' לקבל פני משיח - בשטורעם הכי גדול, כפי שהמשלח מצפה ממני?!

כשהשליח יוצא ל'מבצעים', האם אני עושה זאת בכל השטורעם הפנימי, כלומר האם כל כולי מונח שם... או שאני רק עושה רעש, אבל באמת אינני שם?!

ר' חוניע מרוזוב, לקח מלמד עבור ילדיו, א' חסידישע מענט'ש עם מעלות רבות, לאחר תקופה לא ארוכה הודיע לו שהוא מפוטר מתפקידו, לתמיהת המלמד על פיטוריו במהירות כה רבה וללא הזדמנות לתקופת ניסיון נוספת, אמר לו: אינך מתפלל ב'עבודה'. ענה לו המלמד: אבל אני מלמד אותם שצריכים להתפלל ב'עבודה', אמר לו: זו הנקודה הם יתחנכו ממך שהעבודה היא לומר לזולת מה צריך להיות, אבל הם בעצמם לא יתחנכו להתפלל בעבודה.

על השטורעם בעיסוק במבצעים לבוא ממקום פנימי שהאדם מונח בעניין, ולא רק כדי שהזולת ישמע ויחשוב שאני עוסק בעניין בלהט הכי גדול. להט וחוסן פנימי, אי אפשר לזייף צריך לייצרו! בכדי לייצר צריך לעבוד על העניין, ללמוד את השיחות של הרבי על דרך ואופן העיסוק במבצעים, ובעיקר לצאת למבצעים, באופן שיוצא בשליחות המלך - שהשליח יודע את מי הוא מייצג,

תפארת לוי יצחק.



קווים לדמותו האצילית והאלוקית של הרב הגאון רבי לוי יצחק שניאורסאהן, אביו של כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א • תיאור מרתק הפורש את תולדות ימי חייו מנעוריו ועד הזדכו בייסורים לאחר מאסר ארוך ומייסר. • מוגש בקשר עם יום הסתלקותו כ' מנחם-אב ובקשר עם שנת ה-140 להולדתו.

צור מחצבתו

סמוך לעיר הומיל שברוסיה הלבנה, בעיירה קטנה בשם "פודוברנקע", נולד הגאון האלוקי רבי לוי יצחק שניאורסאהן, הוא נולד בשנת תרל"ח, בח"י ניסן (לימים יתברר כיום הברית מילה של בנו בכורו - הרבי מלך המשיח שליט"א).

הוריו ר' ברוך שניאור שניאורסאהן והרבנית זלדה רחל, קראו לו על שם סביו - הרב לוי יצחק, רבה של "פודוברנקע" ו"ביישנקוביץ", ונכדו של כ"ק הצמח הצדק, בן לבנו המבוגר הרב ר' ברוך שלום.

אף מצד אמו היה מיוחס ומשורש בגזע החסידים, אבי אמו היה של החסיד רבי זלמן חייקין, שהיה מתלמידיו של ר' פסח ממאלסטאווקע, וממקושרי כ"ק אדמו"ר הצ"צ וכ"ק אדמו"ר המהר"ש.

הוסמך לרבנות על ידי 12 גאונים!

בצעירותו למד הגאון רבי לוי יצחק תורה אצל דודו זקנו הרב יואל חייקין הרב של פודוברנקע, תלמיד מובהק של ר' פסח מלאסטובקר. בגיל צעיר ניכר היה כבר בגדלותו הגאונית, וכמו שכותב עליו מחותנו כ"ק אדמו"ר הרי"צ: "כבר משחר ילדותו של הרב רלו"י שניאורסאהן נתגלו אצלו כשרונות עילויים יוצאים מן הכלל".

בימי נעוריו הוסמך להוראה מאת גאוני אותו הדור, ביניהם

הגאון הרב רבי חיים מבריסק¹ והגאון רבי אליהו חיים מייזל מלודז', מסופר אשר בהזדמנות נדירה כאשר התנצח בהלכה עם רב מסוים אודות שלילת מצות מכונה, התבטא רבי לוי יצחק ואמר "יש לי סמיכה משנים עשר גאונים!".

מספר על כך הרב ר' אלכסנדר בן נון, שראה פעם את כתב הסמיכה מר' חיים, והיה שם ביטוי המביע הפלגה מליצית בשבחו של המסומך, שבאם יניחו את המוסמך על כף המאזניים ועל הכף השניה יניחו מלוא הכף זהב, יכריע צידו של הצעיר.

כשהגיע רבי לוי יצחק לעונת השידוכין הציע לו כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב את השידוך בינו לבין הרבנית חנה שהייתה בתו של הגאון החסיד רבי מאיר שלמה ינובסקי רבה של העיר ניקולייב והרבנית רחל בתו של ר' יצחק פושניץ רבה של דוברינקה. מועד החתונה נקבע ליום חמישי י"א סיון תר"ס.



הרב מאיר שלמה ינובסקי
רב העיר ניקולייב

אדמו"ר הרש"ב פועל למינוי לרב העיר

רבי לוי יצחק היה סמוך על שולחן חותנו רבי מאיר שלמה ינובסקי רבה של ניקולייב, במשך תקופה בת 10 שנים עד לשנת תרס"ט, וישב ועסק בתורה יומם ולילה כשכל צרכיו וצרכי ביתו מסופקים על ידי חותנו.

(1) ראה שיחת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א בלקוטי שיחות חלק ט' עמ' 91 אודות פגישה זו עם הגר"ח מבריסק.

העיר ניקולייב - עיר הולדתו של הרבי מלך המשיח שליט"א



של הרב לוי יצחק עשו רושם עז וראשי הקהילה התחילו לטפל בהקמת מקווה חדש. את רבנותו ביקטרינוסלב הנהיג בתוקף, ובמיוחד כלפי דרישות הממשלה, וכפי שסיפר על כך הרבי מלך המשיח שליט"א בעצמו מספר פעמים.

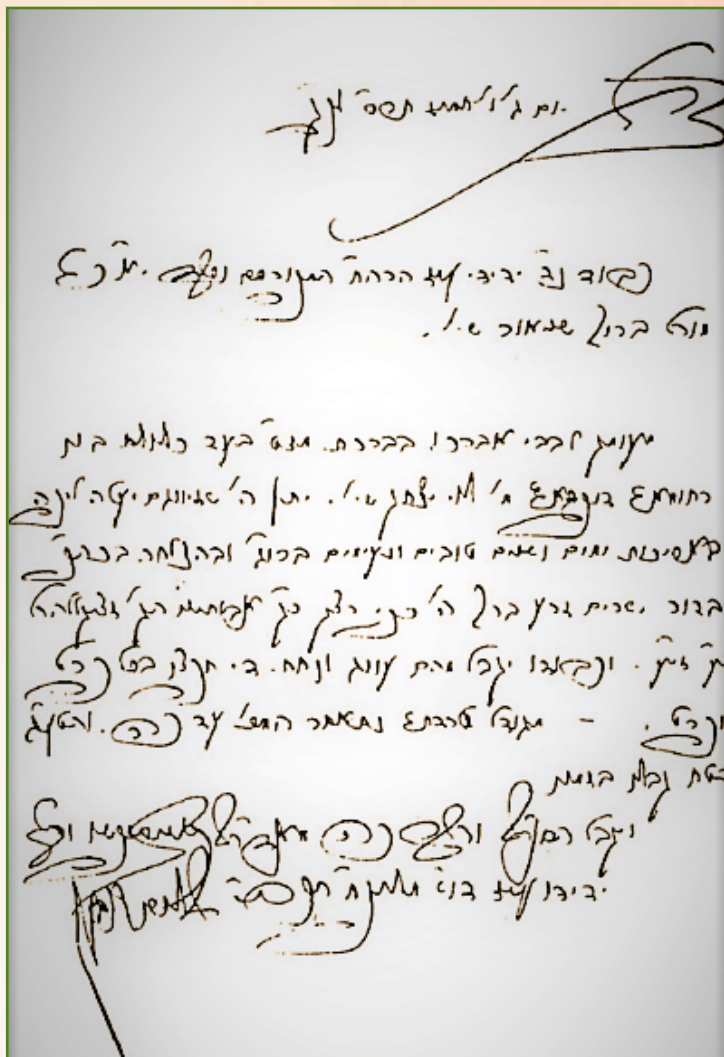
העיר נהפכת למחנה פליטים יהודי

מספר שנים חלפו, ובשנת תרע"ד פרצה מלחמת העולם הראשונה. סדרי החיים השתבשו לחלוטין. בתקופה זו הגיעו לעיר המוני פליטים יהודים. הקהילה החב"דית בראשות הרב לוי יצחק ורעייתו הרבנית חנה נחלצה חושים לעזרת הפליטים, הן בעזרה חומרית והן בעזרה רוחנית.

כמה מגדולי הרבנים הפליטים התארחו בבית הרב לוי יצחק ובהם הרב מנחם מענדל קמינר, גיסו של האדמו"ר ה'אמרי אמת' מגור, שגורש יחד עם יהודים רבים מעיר מגוריו וורשה?² באותם ימים הגיע לעיר גם הרב חיים עוזר גרודז'נסקי מווילנה, שפעל יחד עם הרב לוי יצחק למען הפליטים.

בעיצומה של המלחמה, בשנת תרע"ז, החלה גם המהפכה הקומוניסטית. בתחילה קיבלו יהודי העיר את המהפכה באהדה ובשמחה, מתוך תקווה שכעת יבוא הקץ לפוגרומים שהלכו ותכפו.

באותם ימים הוקמו מפלגות יהודיות, ויהודים רבים נבחרו לחברי הנהלת העיר. אולם בשנת תרע"ח עבר השלטון העירוני לידי מועצת הפועלים ואנשי צבא. בעקבות זאת החל המצב הגשמי להתדרדר. בסוף שנת תרע"ח כבשו הגרמנים את האזור ומסרו את השלטון לידי אוקראינים מקומיים. המצב



אגרת קודש מכ"ק אדמו"ר הרש"ב לר' ברוך שניאור לרגל נישואי בנו רבי לוי יצחק



בית משפחת רב העיר ביקטרינוסלב - בבית זה גדל הרבי

במשך תקופה זו, התפרסם ר' לוי"צ בזכות גאונותו העצומה, והשתתף בכל האסיפות בעניני הכלל אותם כינס הרבי הרש"ב.

באותו שנה - תרס"ט, נפטר רבה של יקטרינוסלב הגאון הרב ר' דובער זאב וואלף קוז'ווינקוב, מחסידי כ"ק הצמח צדק, ור' לוי יצחק שהיה סמוך אז על שולחן חותנו בניקוליב קיבל את הצעת הרבנות בהיותו בן 31, בהוראת ובהמלצת רבו - אדמו"ר הרש"ב, קיבל את התפקיד, ושם כיהן עד שילוחו לגלות בשנת תרצ"ט.

קבלת המשרה, היתה כרוכה במאבק ממושך, מאחר ובאותו תקופה החל אדמו"ר הרש"ב את מלחמתו הידועה בתנועת הציונות החדשה, היו קהלים בעיר שחששו שהרב החדש שהינו חסיד מובהק לאחד מלוחמי הציונות, יהיה גם הוא "אנטי ציוני" וניסו לטרפד את מועמדתו לרב העיר, אך כאן התערב אדמו"ר הרש"ב בעצמו ופעל במאמצים שיקבל את המשרה.

תוקף רבני

במשך שלושים השנים בהן כיהן כרב העיר, פעל לביצור ענייני היהדות בכל דרך אפשרית. כבר עם הגיעו כינס את ראשי הקהילה ודן עמם כיצד לחזק את יהודי העיר למרות הקשיים בגשמיות וברוחניות. ביחד קיבלו שורה של החלטות על מנת לחזק את מוסדות התורה בעיר. כמו כן הוחלט על פעילות מוגברת בקרב הנוער והצעירים.

אחד מצעדיו הראשונים היה לטפל במקווה המקומי שכבר לא היה ראוי לשימוש. הוא כינס את ראשי הקהילה והעמידם על חומרת הדבר, אך ראשי הקהילה התחמקו בתואנה של מחסור כספים בקופת הקהל. הרב הצעיר

לא התרשם. הוא עמד מלוא קומתו, פשט את מעילו החדש שנקנה לא מכבר לרגל היכנסו לתפקיד: "הרי לכם מעיל זה העולה סכום ניכר, ותמורתו יהיה קודש בתור התחלה לבניין מקווה". דבריו

(2) בהתוועדות שושן פורים תשל"ז סיפר הרבי מלך המשיח שליט"א כי אביו כיבד את הרב קמינר באופן מיוחד, הושיבו בראש השולחן ושוחח עמו בדברי תורה.

בבתי הכנסת וירדו לחייהם של בני קהילת חב"ד בראשותו של הרב לוי יצחק שניאורסאהן - שהקימו חיידרים במחתרת. במקום מוסדות החינוך שנסגרו, פתחו היבסקים בתי ספר עבור ילדי היהודים, בהם חונכו התלמידים בדרכי הקומוניזם.

בשנת תר"פ, נפטר הרב פנחס גלמן, רב ה'מתנגדים' בעיר והרב לוי יצחק היה לרב העיר היחיד שנטל על כתפיו את כל הפעילות היהודית. רק הודות לתושייתו ומסירותו הבלתי מוגבלת, המשיכה הקהילה להחזיק בערכי היהדות.

השלטונות הבינו במהרה מהו מקור הכוח, והם החלו לרדוף את הרב. ליד ביתו הסתובבו תדיר אנשי המשטרה החשאית שרשמו כל מי שנכנס ויצא מביתו. לכל מקום שהלך ולאן שפנה, הם היו

בעקבותיו. אך הוא לא נרתע ולא פחד. הוא המשיך להפעיל את החיים היהודים, עד כמה שהיו מותרים עדיין, כגון שחיטה כשרה, אפיית מצות לפסח, ושיעורי תורה למבוגרים.

מי שעמד לימין הרב לוי-יצחק בעבודתו הכבירה למען חזוק היהדות בעיר, היו בני קהילת חב"ד בכלל ובנו בכורו הלא הוא הרבי מלך המשיח שליט"א בפרט.

בשנת תרפ"ד סגרו אנשי ה"יבסקציה" את בית הכנסת הגדול, ומיתר בתי הכנסת החרימו דברי ערך, כמו כתרים לספרי תורה ועוד.

במאסר ובגלות, על עוון הפצת יהדות

30 שנה אחרי עלותו על כס הרבנות, לביל ט' ניסן תרצ"ט בשעה 3 לאחר חצות, נשמעו דפיקות על דלת ביתו של רבי לוי יצחק שהתגורר ברחוב בריגאדנע 13 בעיר דנייפרופטרובסק (יקטרינוסלב לשעבר). כאשר פתחה הרבנית חנה את הדלת, עמדו מולה 4 אנשי נ.ק.ו.ד. ושאלו היכן הרב שניאורסאהן?

מיד בהיכנסם לבית, בעוד הרבנית חנה ניגשת להודיע לבעלה על ה"אורחים" הבלתי-קרואים, צעדו ארבעת סוכני המשטרה



הכלכלי השתפר אמנם, אבל הצבא הגרמני ערך סריקות מפעם לפעם כאשר במשך הזמן נאסרו כמה יהודים.

עם כניסת ה"אדומים" - חיילי הצבא הקומוניסטי - ליקטרינוסלב, בתחילת שנת תרע"ט, באה תקופה חדשה. כל פעולות המפלגות והארגונים הופסקו; בעלי הרכוש נדרשו להכניס לקופת הערייה סכומים ניכרים. היהודים החלו לסבול ביתר שאת והיו מהם שאף הושלכו לכלא.

עם בנו בכורו - נשיא הדור לעתיד

בי"א ניסן תרס"ב, נתמלא הבית אורה ונולד בנו בכורו של רבי לוי יצחק והרבנית חנה, ויקרא שמו בישראל מנחם מענדל על שם סב-סבו, קשר נדיר ולא מצוי היה

בין האב לבנו בכורו, הוא אף שימש לו כ"מלמד", מאחר ורמת הלימוד של החיידר המקומי לא התקרב ליכולות הלימוד של הרבי הצעיר. האב ובנו היו יושבים לילות כימים, בהם לימד את בנו את תורת הנגלה והחסידות על כל רבדיה ועומקיה.

לימים, יתכתבו האב ובנו בעשרות רבות חילופי מכתבים, המתאפיינים בשילוב מרתק בין שיח אישי לשיח תורני המתובל באינסוף פרפראות ורמזים עמוקים.

ה"יבסקציה" רודפת

כעת, עם עלייתם של הקומוניסטים לשלטון, החלו בדיכוי כללי, ובפרט כלפי היהדות. חיי הקהילה היהודית כמעט ופסקו לגמרי. מוסדות הקהילה: החיידרים, בתי הספר היהודיים ובתי הכנסת נסגרו, והמבנים נלקחו לצרכי השלטון הקומוניסטי. רק בתי כנסת בודדים נותרו לפליטה, כשסביבם התרכזה כל הפעילות היהודית שעדיין הייתה מותרת.

היהודים האמידים, שבעבר תמכו והחזיקו את המוסדות היהודים, נושלו מרכושם ומעמדם, ורבים מהם ברחו מהעיר.

ה"יבסקציה" הידועה לשמצה, החלה אף היא לפעול, ודיכאה ביד קשה כל דבר שריח של יהדות נודף ממנו. היבסקים הסתובבו

בכור העוני הרב לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל. לא הודה! לא חתם על האשמה! כגבור פלאי קיבל את מנת הייסורים שנפלה בחלקו ולא נכנע. קיבל באהבה דין שמיים ולא הודה למעניו. בכל מירוץ הדמים הנורא אשר מיליונים נלכדו בו, נשאר הרב מיקטרינוסלב היחידי ממש שלא שלטה בו אש הגהנום ולא הכריעה אותו היד התקיפה! עובדה זו הייתה נמסרת מאחד לשני כאגדת פלאים. בבית הסוהר דיברו הכל עליו כעל אדם עילאי..."

נשלה גלות

בתום מספר ימי חקירה, נגזר דינו לחמש שנות גלות בקזחסטן. במשך חודש ימים עשה רבי לוי יצחק את מסעו ברכבת אסירים, מבית הכלא בעיר יקטרינוסלב, עד אשר הגיעה הרכבת לתחנתה הסופית בעיר אלמא-אטא, אז בירת קזחסטאן.

המסע היה מפרך ביותר. הצפיפות והתנאים הבלתי אנושיים ששררו ברכבת לא הפריעו לרבי לוי יצחק. הדבר היחיד שהפריע לו ביותר היה המחסור במים לנטילת ידיים של שחרית. במשך אחד עשר יום לא היו מים בכלל. גם מים לשתייה ניתנו לאסירים במשורה, ולא הספיקו כלל להרוות את צימאונם. רבי לוי יצחק, אשר גם במצב קשה זה היטיב להקפיד על מצוה קלה כבחמורה, ויתר על מי השתייה המועטים שקיבל לטובת קיום מצוות נטילת ידיים בלבד.

ביום ט"ו שבט ת"ש, הגיע המסע המפרך לסיומו, כאשר הרכבת הגיעה לעיר אלמא-אטא בירת קזחסטאן. בתום עשרה חודשים של אימה וחרדה בבתי הכלא השונים שבהם היה מוחזק, בהם מנסים השלטונות לאבד כל צלם אנוש מהאסירים, הרגיש רבי לוי יצחק לראשונה את עצמו כדמות אנוש. הנה הוא הולך לבדו מבלי שצילו של השומר מלווה אותו.

החופש אשר ניתן לאסירים בהגיעם לאלמא-אטא היה מוגבל מאוד. מיד בהגיעם נשלחו האסירים כשהם הולכים בקבוצות קבוצות למקומות נידחים בקזחסטאן, שם נגזר עליהם "לבלות" שנים אחדות בגלות. בשל העובדה שרבי לוי יצחק נחשב ככיכול



תמונת רבי לוי יצחק מימי הגלות בציאלי - כשקיבל הרבי מה"מ שליט"א תמונה זו, כתב על גבה "אמור" ז"ל?"
כתיבה זו ביטאה את הקושי בזיהוי הרב לוי יצחק אחר היסורים הרבים שעבר בציאלי

החשאית אחריה, ונעמדו ליד כל דלת מדלתות הבית. אחד מאנשי המשטרה החשאית - הנ.ק.וו.ד. הציג בפני רבי לוי יצחק צו חיפוש וצו מעצר. ארבעת הסוכנים בדקו את כל הספרים אשר היו מסודרים בחמשת הארונות בביתו של רבי לוי יצחק, ביניהם ספרי קבלה ושו"ת בכתב-יד, קשרי מכתבים ומברקים מחו"ל. את הכל ארוזו בחבילות ולקחו עימם. ארבעת סוכני המשטרה עבדו עד לשעה 6 בבוקר ולאחר שבדקו את כל הבית הם פנו לרבי לוי יצחק וציוו עליו: "רבי, התלבש ובוא איתנו!".

מאחר ואותם הימים היו ימי ערב פסח, ורבי לוי יצחק הבין כי לא יוכל לקיים את סדר הפסח בביתו, איפשרו לו סוכני המשטרה החשאית לקחת עימו חבילה קטנה של 2 ק"ג מצות. כאשר באה הרבנית ביום המחרת למטה המשטרה החשאית להביא לבעלה את האוכל, היא נענתה כי בבית הסוהר מגישים אוכל לכלל האסירים וכי האוכל כשר לפי דיני ישראל. בנוסף נאמר לה כי בעלה איננו שם. בדרך זו התחמקו אנשי המשטרה החשאית מהרבנית חנה בכל פעם שהייתה מביאה לבעלה

אוכל. רק לאחר מספר ימים היא התבשרה שבעלה נמצא בבית הסוהר המקומי ושיש באפשרותה להעביר לבעלה אוכל וכסף.

לאחר מספר ימים העבירו השלטונות את רבי לוי יצחק לבית הסוהר בקייב שם שהו פושעים אשר נשפטו על עוונות חמורים. ר' לוי יצחק נאסר על ידי השלטונות, אשר ראו בו כמי שעומד במקומו של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ ואשר מדרבן ומניע את כל הפעילות היהודית ברוסיה. אנשי המשטרה החשאית שעצרו את רבי לוי יצחק ניסו בכל כוחם להוכיח כי הוא פועל כנגד השלטונות, ולכן הם הושיבו אותו בתנאי מאסר קשים ביותר, והיו מטלטלים אותו מבית סוהר אחד למשנהו. פעם אחת אף הכניסו אותו לצנינוק למשך 32 יום, אך רבי לוי יצחק עמד כסלע איתן יצוק ולא הודה בשום אשמה אשר יוחסה אליו.

על מאסרו של רבי לוי יצחק כתב עד ראייה שישב יחד עמו בבית הסוהר:

"... מי יכול לעמוד בניסיונות אלה? בין מועטים אלה נצרף

בעיני השלטונות לאסיר מסוכן ביותר, הוא נשלח לעיירה נידחת ומרוחקת בשם צ'יאלי, אליה הגיע בי"ט שבט ת"ש.

הסתלקותו

למעלה מארבע שנים היה רבי לוי יצחק בגלותו בצ'יאלי, ולאחר חג הפסח בשנת תש"ד, הגיע רבי לוי יצחק תש"ד וחלוש ממקום גלותו בצ'יאלי לעיר אלמא-אטא בירת קזחסטאן. נראה היה באותו הרגע כי רבי לוי יצחק הגיע אל המנוחה ואל הנחלה, אבל דווקא מנוחה זו היא אשר הביאה להתפרצותה המחודשת של המחלה הממארת אשר כרסמה בו מזה זמן רב, בעקבות הייסורים ממצבו הכללי והבלתי אנושי, במצור וברעב שעבר במקום גלותו בצ'יאלי, תנאים אשר מחד גרמו לשככת המחלה ולא- התגלותה בתוקפה בתקופה מסויימת, ומאידך גיסא הביאו להתפרצותה מאוחר יותר.

ואכן למרבה הצער כך באמת היה - לאחר שהגיע רבי לוי יצחק אל המנוחה והנחלה והסביבה הייתה נוחה לו, התעוררה המחלה ביתר שאת ובמשנה מרץ רח"ל. הרופאים אשר טיפלו ברבי לוי יצחק לא מצאו שום תרופה אשר תוכל להצילו, ומצבו הלך והידרדר מיום ליום. בימים האחרונים היה רבי לוי יצחק חלש ביותר. "הלא תראה - הצביע על ידו כאשר שוחח עם אחד מהאנשים שהיו עמו - כי לא נשאר על גופי אלא עור ועצמות בלבד. טעמה של אכילה אינני חש כלל..." אמר.

על יומו האחרון של רבי לוי יצחק היטיב לספר עד ראייה:

"ביום שלישי בלילה זכיתי אני ועוד אחד לעמוד כל הלילה ליד מיטתו לשמשו. שפתותיו מלמלו ללא הרף, אך קולו לא יישמע. לפתע התעורר, פתח את עיניו, וביקש להביא לו מים לנטילת ידיים. כאשר הגישו לו את המים, אמר: "מען דארף זיך אריבער כאפן אויף יענער זייט!" (יש להתכונן לעבור לצד ההוא...) היו אלה דבריו האחרונים."

למחרת, ביום רביעי, עשרים לחודש מנחם-אב שנת תש"ד, מצבו של רבי לוי יצחק הורע, והוא סבל מכאבים נוראים. במשך כל הזמן לא הפסיק למלמל בשפתיו. אחד הנוכחים שהיטה את אוזנו לשמוע מה מרחשות שפתותיו, שמע מילים מקוטעות שיצאו ממנו באנחה: "ועקבותייך לא נודעו... אי, עקבות משיחא... עקבות משיחא..." לעת ערב, כאשר מצבו התדרדר, הבהילו לביתו רופא אשר נתן לו מספר תרופות אך אלה לא עזרו, ונשמתו הטהורה נפרדה מגופו הטהור ועלתה לשמי מרום... ההלווייה נערכה למחרת, בהשתתפות קהל לא גדול, בשל הפחד מהשלטונות. על קברו, הוקם ציון, ובמשך השנים הוחלפה המצבה במבצע מיוחד.



שיפוץ והקמת הציון מחדש באלמא אטא בשנת תשמ"ט
ע"י ר' דוד נחשון ור' אבי טאוב

את העולם כולו לקבלת פני משיח צדקנו".

על כל אחד משלטי הפרסום, מתנוססת בגאון הכרזת הקודש המצהירה ומבטאת את קבלת מלכותו של הרבי שליט"א כמלך המשיח על ידי עם ישראל. ההכרזה אותה מעודד הרבי שליט"א בכל הזדמנות בה יוצא לקהל החסידים: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

תערוכת החינוך לגני הילדים ובתי הספר



מאות מוצרים חינוכיים וגאולתיים לילדי ישראל מופקים ב'ממש' מזה מספר שנים. תחת הכותרת 'ממש-לגני' התכנסו מספר מחנכים ובהתייעצות עם אנשי חינוך, גנות ומפיקים מקצועיים מופקים מוצרים רבים להחדרת התקשרות איתנה וענייני גאולה לגיל הרך.

קירות נושא, פלקטים, מדבקות, פנקסים, שלטים, יצירות, חוברות, פינות תוכן ועוד מגוון ענק ומרהיב של מוצרים חסידיים וחינוכיים יצאו לאור על-ידי 'ממש-לגני' וניתן לראותם בתערוכה המתקיימת באולם 'ממש' בבני-ברק או באתר האינטרנט www.mamesh.org

גולת הכותרת הינם ללא ספק הכתרים המרהיבים והסמלים הצבעוניים שיצאו לאור בגליון מיוחד, בעיצוב מרהיב לכל חג ומועד בימי ישראל בחגי חב"ד, כאשר לכל סמל יש סיסמא מיוחדת וגאולתית וכמובן הכרזת הקודש 'יחי אדוננו'. בנוסף הופקה תיקיה צבעונית ואיכותית התסייע להביא את יצירות הילד מידי שבוע מהגן עם מסר של משיח.



הטנקים של המשיח הסתערו שוב על כבישי ישראל

בכל ליבה של הארץ שבבו מוניות הגאולה במשך חודשים ארוכים והכינו את העם לקבלת פני משיח צדקנו • הזרוע החינוכית של 'ממש' ביבול חסר תקדים לקראת פתיחת שנת לימודים גאולתית במיוחד • היערכות לקראת יום העיון השנתי בעניני גאולה ומשיח והמשך פעילות הקיץ

ב'ממש' המשיכו בפרסום המסורתי של בשורת הגאולה לכל אנשי הדור ע"י מוניות השירות הסובבות בצירים המרכזיים בישראל. הפרסום עלה השנה והזמין את המוני בית ישראל לאירוע חב"ד המרכזי 'משיח בכיכר' ולאחר מכן המשיך עם הסלוגן הקלטי והמוכר: 'משיח מעשה טוב קטן והוא כאן'.

לפרסום ב'מוניות הגאולה' יתרונות רבים. זו המדיה היחידה הפעילה בתנועה במשך כל שעות היממה והשבוע, בקצב חשיפה גבוה במיוחד. זו מדיה המאפשרת פילוח אזורים מדויק ונחשפת לציבור בצירים מרכזיים וקבועים. זהו שלט הפרוס על שטח גדול, בגובה העיניים, מושך תשומת לב רבה ומהווה אטרקציה חיה בכבישים ובמרכזי הערים.

אין ספק כי זוהי אחת הדרכים היעילות והמוצלחות ביותר לקיים בהידור רב את הוראת הרבי שליט"א בש"פ שופטים תנש"א "לפרסם לכל אנשי הדור" אודות הנביא ונבואותו העיקרית: הגה זה משיח בא, וכן הוראתו הקדושה מש"פ חיי שרה תשנ"ב "להכין

הבוקר יפתח בלימוד עיוני של מאמר מאתגר בחידושי הגאולה. משם נעבור לאחד הנושאים העמוקים ביותר במשנתו של הרבי מלך המשיח שליט"א כיצד ה'העלם' עצמו יביא ג'לוי' וכד בבד יישאר 'עולם מלשון העלם'! הרצאה חדשנית ומרתקת תחשוף שיטה מקורית להבנת ה'מהלך' של פתגמי היום יום והפעם באור גאולה ומשיח.

ההרצאה שתחתום את מושב הבוקר: תורת הגאולה במשנת כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב עם נקודות חיבור לתורתם של אדמו"ר ייחוס נכד סוכטשוב. את ההרצאה הזו ימסור גאון ייחודי בעל ייחוס נכד ישיר לבעל ה'שם משמאל' מסוכטשוב ואף נכדו של הפוסק רבי משה פיינשטיין מי שאף זכה לערוך חלק חשוב מכתביו - הרב שבתי הכהן רפפורט.

ב'ממש' כמו תמיד שמים דגש על כל האספקטים ולמשתתפים תוגש ארוחת צהריים מלאה ובמהלכה ירצו ויתוועדו עם הציבור שלוחים במעלת הלימוד בגאולה ומשיח.

המושב השני יפתח ב'שיעור כללי' ישיבתי שיקיף את תורת הנבואה בתורתו העניפה של הרבי מלך המשיח שליט"א - נביא דורנו ע"י המרצה המוכשר פה מפיק מרגליות הרב סענדי ווילשאנסקי ראש ישיבת תות"ל מילאנו. משם נעבור לפרוייקט ייחודי הנעשה בעיר העתיקה בירושלים סמוך למקדש, כולל אברכים שעוסק יום-יום בנושא טהרה! את ההרצאה ימסור ראש הכולל הגאון הרב דוד בעדני שליט"א, בנו של הגאון הנודע רבי שמעון בעדני מבני ברק.

יום העיון השנה מוקדש לזכרו של חסיד אמת ומסור הרב בועז ע"ה קלי ולזכרו יימסר שיעור פרטני בנושא שבו חי 'שבע מצוות בני נח' והקשר לגאולה.

המושב השלישי יעסוק השנה בנושא הקדוש ומקודש לנו 'דבר מלכות' והוא יכלול שתי הרצאות עומק ויסתיים בתוכנית החדשנית 'משיח-קאסט' שתימסר אי"ה בשידור חי במקום.

אך בכך לא די, אלפי בוגרי משתתפי ימי העיון הנודעים זוכרים לטובה את ההתוועדות החותמת. הפעם ההתוועדות תהיה ההתוועדות המרכזית לרגל יום ההילולא כ' מנחם אב יום היארצייט של אביו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בהשתתפות שלוחים, משפיעים ורבנים.

לאור הנסיון מהשנים הקודמות בוועד המארגן של האירוע פונים אל הקהל להירשם מבעוד מועד בכדי שההתארגנות ליום העיון תעשה בצורה הראויה. להרשמה: 077-5123-770



מדהים לראות את השפע הרב והיבול המבורך החדור כל כולו בגאולה, אשר גננות, מלמדים והורים רבים שמחו והודו ל'ממש לגני' על היוזמה המבורכת והשתתפו בתערוכות המיוחדות שנערכו במרכז ובצפון.

'ממש-לגני' מזמינים את כולם להתרשם מהמוצרים הרבים באתר האינטרנט או להגיע לתערוכה שתפעל אי"ה עד לסיום חודש מנחם-אב באולם 'ממש' ברחוב מתתיהו 16 בני-ברק ויש להגיע בתיאום מראש בלבד בטלפון: 077.5123.770

כמו-כן גננות, הורים ומלמדים המעוניינים לקבל פרטים על מוצרי ממש לילדים וגנים יכולים להירשם בדוא"ל: info@mamesh.org או בוואצאפ: לצרף את המספר 054.2248.770 אל אנשי הקשר ולשלוח את שמם ותפקידם למספר הנ"ל.

היערכות שיא ליום הלימוד השנתי בענייני גאולה ומשיח



חודשי הקיץ ב'ממש' הם מהעמוסים ביותר במרוצת השנה. אירוע רודף אירוע ללא הפסקה. אך דומה כי היהלום שבכתר הוא האירוע בה"א הידיעה - 'ישיבה ליום אחד'. אירוע שכל כולו קודש קדשים למען מימוש רצונו הקדוש של הרבי מלך המשיח שליט"א: הדרך הישרה להביא את ההתגלות - לימוד עניני גאולה ומשיח.

מידי שנה יושב צוות ההיגוי במשך שבועות כדי לבנות את המודל הנכון שיביא חידוש לציבור הלומדים והמעיינים, כמו גם לבעלי עסק ועמך ישראל.

מיגוון רחב של הוגים ומרצים יגלו למאות המשתתפים כיוונים חדשים והיבטים נוספים על 'גאולה ומשיח'. סדר היום העמוס יפתח במושב בוקר שיוקדש לחסידות ומשנתה בנושא הגאולה ומלך המשיח.

הפנקס של אשכנז

הגילויים שיתגלו בביאת משיח

לקט סיפורים על אחד מגדולי משפיעי חב"ד בדורות הראשונים, החסיד המופלא הרה"צ ר' הלל מפאריטש מחבר הספר 'פלח הרימון' ומקושר בלב ונפש לרבותינו נשיאינו כ"ק אדמו"ר הזקן, כ"ק אדמו"ר האמצעי וכ"ק אדמו"ר הצמח צדק. מוגש לרגל חודש מנחם-אב שבו הסתלק בשנת ה'תרכ"ד

נלקט ע"י המשפיע הרה"ח אריאל לוזון

ביותר, וכאשר התחיל באמירת חסידות, הם היו אומרים לו: רבי, החסידות שאתם אומרים היא רק בשביל אנשי מדע ולא עבורנו. היה ר' הלל עונה להם: מדוע לא בשבילכם, דוקא כן בשבילכם - בשביל הנשמות שלכם, נשמותיכם מבינות הכל.

(ספר השיחות תש"א מתורגם, עמ' קד).

ישנה זכרון

החסיד ר' אייזיק [מהומיל] היה חריף ושנון, חד לשון, וכיבד מאד את החסיד ר' הלל מפאריטש, ואמר עליו: "ביל פאחאר אי סטאל זנאכאר" (=היה איכר ונעשה רופא). פעם אחרת ר' אייזיק אמר לר' הלל: אני מקנא בך, הגוף שלך הוא גלגול חמורו של ר' פנחס בן יאיר. ענה לו ר' הלל: הלוואי דבר זה הוא רק מצד הגוף ובא על ידי יגיעה גדולה על פי התורה.

(סה"ש ת"ש, מתורגם, עמ' קו. סה"ש תש"ג מתורגם, עמ' פח).

קדם אשכנז

באחת מנסיעותיו אמר הרה"צ ר' הלל באחת מהתוועדויותיו: שמעתי מהרבי שיח' ש"הוכח תוכיח" הוא כמו "המול ימול". כשם שבמצות מילה צריך להיות "המול ימול" דוקא, כך גם בתוכחה צריך להיות דוקא הוכח עצמך תחילה ואחר כך תוכיח את עמיתך. ואמר ר' הלל על כך, מתי עוזרת התוכחה כאשר ישנו

הביטול בא לו על ידי עבודה של מסירות נפש. הוא היה תקיף מאד כלפי גופו ושבר אותו שיציית לו, כן לאכול, לא לאכול, כן לישון, לא לישון.

ידוע שר' הלל לא היה נוסע בעגלה על גשר, וכשהיה מגיע לגשר, היו הוססים נעמדים מעצמם.

(ספר השיחות ת"ש מתורגם, עמ' קו).

הנשמה הזכירה

מקום העבודה של הרה"ח ר' הלל מפאריטש היה במאלע-רוסיה, לקרב את יהודי המקום לעבודת ה'. היהודים המקומיים היו פשוטים ביותר ומאמרי החסידות שר' הלל היה אומר, היו עמוקים



לוואי בינני

ר' הלל סיפר שמתחילה למד עם חבר כל השבוע נגלה. ובש"ק לעת קבלת שבת היו מתעטפים בטליתות ולומדים קבלה כל השבת. ואמר, שהיינו סבורים שאנחנו צדיקים גמורים. אחר כך הגיע לידינו ספר התניא וראינו שאפילו בינונים אין אנו עדיין ואז פשטנו הטליתות ופתחנו הדלת שהיה סגור כו'. ועל זה נתפשט המאמר בפולין 'האדיע צדיק הלוואי חאטש א בינוני כו'. (בית רבי, מדור אדמו"ר האמצעי, פרק 8, עמ' 26).

גורו של אשכנז

החסיד ר' אבא מצ'אשניק סיפר, כשרבנו הזקן עבר במחוזו של החסיד ר' הלל, והתאכסן באכסניא על הדרך, נסע ר' הלל אליו. קהל הנאספים היה רב, ולא יכל ר' הלל להידחק, ושכב מתחת לשולחן. ר' הלל הכין קושיא במסכת ערכין לשאל את רבנו הזקן, בתוך כך הוא שומע את רבנו הזקן אומר: כשאברך מכין קושיא בנגלה לשאל, זה תורה שלא לשמה, ור' הלל התעלף. כשהתעורר מעלפונו כבר לא היה רבנו הזקן במקום, ור' הלל לא ראה אותו.

(ספר השיחות תש"א מתורגם, עמ' מח).

ביטול פנימי

לחסיד ר' הלל היה ביטול פנימי עבודתי כלפי חסידים וחסידות.

ההוכח את עצמך.

מי שמוכיח את עצמו - וכל אחד צריך הרי להוכיח את עצמו, הרי זה חובת גברא - מכיר היטב את עצמו ועד כמה הוא זקוק לנקות את השומן הרי של ה"שמנת עבית", ואת הדם הרותח, דבר שניקויים בא על ידי יסורי הגוף ר"ל.

(ליקוטי דיבורים מתורגם, חלק א', עמ' 121).

על מה אנו צריכים

החסיד ר' הלל אמר פעם בהתוועדות לאברך אחד, "הפסק להתבייש, בכה, יש על מה לבכות". הוא אמר זאת לאברך משכיל ועובד.

עוד בעניין הנ"ל - הרה"ח ר' הלל היה נוסע בערים ובעיירות ומעורר להתפלל באריכות. אימרה של ר' הלל היתה משפיעה רבות, והחלו להתפלל, אברכים ובעלי בתים פשוטים, חנוונים ובעלי מלאכות, בבית המדרש נהיה אור.

כעבור שנה, כאשר ר' הלל בא שוב לאותו מקום ונכנס אליו אחד שהתעוררות של ר' הלל פעלה עליו, ושאל: נו, ומה אם אני כבר מתפלל באריכות, כאשר על אחרי התפילה היכן זה פועל. אמר לו ר' הלל: לא, זה כן פועל, יש לכל הפחות בפני מי להתבייש.

(ספר השיחות תש"א מתורגם עמ' מה-מו).

מה אנו צריכים

ר' הלל אמר: משל למוח שליט על הלב - מי שהלך בדרך ופגע בליסטים, שהטבע לפחוד במאד, אך כשיתבונן בדעת - מה יגיע לו מהפחד וממה שיברח, הרי בודאי שישגיגוהו ויהרגוהו, ומחליט שלא לפחד כלל וילחום עמם אולי ינצחם, זהו מצד שליטת המוח על הלב. וד"ל.

(כתבי הרש"ג אסתרמן, עמ' 285).

כאן אנו

ר' נחמן מאריאשין - משרת - היה "יושב" אצל הרה"ח ר' הלל, והוא היה גם הכהן שלו בבית. כשר' הלל היה יוצא לדרך היה לוקח איתו לכהן את תלמידו ר' שלום הומענער (הנקרא ר' שלום ר' הלל'ס). פעם לקח איתו גם את ר' נחמן. לעת ערב באו לאכסניא במאלאראסיא. ר' שלום עמד להתפלל ערבית והאריך בתפילתו עד שהחל לנצנץ אור היום. כיצד, איפוא, יכולים ללכת לישון אז, ור' שלום החל מיד להכין את עצמו

אנו צריכים

אחי ר' הענדל הי' מתאונן לפני ר' הלל מפני מה הוא שבעת שלומד דא"ח לפני התפלה אז יש לו חיות גדול מאד וכשעומד להתפלל נסתלק ממנו החיות ואיננו יכול להתפלל כראוי. ויען לו ר' הלל הלא יש כאן אדמו"ר לך ותשאל אותו, ויאמר לו וכי על כל דבר ודבר יכולין לילך אצלו. ויקרא ר' הלל בזה הלשון: נמצא! אז עס איז ניט קיין אתרג דארף מען נעמען א שטעקין און שאקלען (=נמצא, שאם אין אתרוג ניתן לקחת מטאטא ולנענע), ואמר לו אבל מכל-מקום אבקש מכם עצה על זה, ואמר לו ר' הלל, "נו וואס ארט דיר אז דו דאוונסט פארין דאוונען" (=ומה אכפת לך אם אתה מתפלל לפני התפילה).

(רמ"ח אותיות).

דין

פעם אמר הצמח צדק החסידות כל כך בחשאי עד ששום אדם לא שמעו, ונצטערו החסידים באמרם - כל המסירות נפש שלהם על הנסיעה לליובאוויטש לבסוף לא שמעו כלום. אמר ר' הלל, "אילו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה, דיינו".

(כתבי הרש"ג אסתרמן, עמ' 333).

כיצד אנו

ר' הלל אמר בהיותו בזעמבין, שאדמו"ר האמצעי אמר, "שאם (יתן) לו השם ית' חיים וכח יעשה פירוש על כל הזוהר כמו הביאורי הזוהר הנדפס". וסיים ר' הלל, "שבאם היה עושה כן, בודאי היה בא משיח".

(כתבי הרש"ג אסתרמן, עמ' 336).

אנו צריכים

ר' הלל במאמר משל לדא"ח: כשחכם מתעמק בענין עמוק ומדבר בינו לבין עצמו איזה דברים, בודאי הם מאותו ענין שמעיין בו, כל הגילויים שנתגלו על ידי הבעל שם טוב עכשיו הם הגילויים שיגלו בביאת משיח, כיוון שעתה העת לבוא משיח, וד"ל.

(כתבי הרש"ג אסתרמן, עמ' 336).

אנו צריכים

ר' הלל אמר, "דעם רעבינ'ס פלייש לגבי אונזער ברויט אין צריך לומר, דעם רעבינ'ס קינדער'ס פלייש לגבי אונזער (פלייש) [ברויט] אויך אין צריך לומר, דעם רעבינ'ס קינד'ס קינדער'ס פלייש לגבי אונזער ברויט דארף מען לאזן הירן אז ס'איז בליכער" [= "בשר עבור הרבי לגבי הלחם שלנו, אין צריך לומר [שזה חשוב יותר]; בשר עבור ילדי הרבי לגבי הלחם שלנו, גם אין צריך לומר; הבשר עבור נכדי הרבי לגבי הלחם שלנו - צריך להשמיענו שזה חשוב יותר"].

(כתבי הרש"ג אסתרמן, עמ' 291).



להאמין לרבי באמת

המקרה דלהלן

התרחש לפני תקופה לא ארוכה. לבית חב"ד נכנס יהודי המשתייך לחסידות כלשהי. הוא נקלע למדינתנו בעקבות צורך לסדר עניינים בירוקרטיים כאלה ואחרים, ומעבר לסיוע שהענקנו לו התפתחה בינינו שיחה בנושא משיח כמובן. הוא טען כי האמונה שהרבי שליט"א הוא מלך המשיח שייכת לחסידי חב"ד באופן פרטי, אך בתגובה הסברתי לו כי זוהי טעות לחשוב כך, מאחר שקודם כל זוהי עובדה הלכתית, וממילא הדבר מחייב כל יהודי ולא משנה לאיזה זרם הוא משתייך.

בהמשך הוא ציין אמירה מסוימת שמופיעה בכתבי רבו שלדבריו עתידה להתקיים לפני בואו של משיח, אך הסתייג ואמר שאם יבוא משיח והוא לא יראה את הדבר מתרחש אזי יבין שדברי רבו לא התקיימו. תגובתי לא אחרה לבוא: "כאן בדיוק נעוץ ההבדל בינינו! חסיד חב"ד יודע שכל מילה של הרבי היא קודש קודשים ודבריו מדבריו אחור לא ישוב ריקם, בשונה מחסיד כמון שעבורו דברי רבו הם בגדר המלצה בלבד, יתכן שיתקיימו, אך גם לא יקרה דבר אם לאו".

אכן זה לא בגדר סוד שאמונתנו - חסידי חב"ד - בכל מילה של הרבי שליט"א מלך המשיח, נודעת בפאנטיותה חסרת

הפשרות, דבר שאלינו לא רגילים במחוזות אחרים. סוג של ביטוי למושג החסידי "אלוקות בפשיטות ועולם בהתחדשות", כי בכל מקרה שיקרה אזי מבלי הבט על סיבתו ולאיוזו קטגוריה הוא משתייך, המושכל הראשון הוא - דברי הרבי שליט"א מלך המשיח בנושא.

מעבר לנוהג המקובל לכתוב מיידית על שמחה או מאורע לרבי שליט"א מלך המשיח, הרי שגם חיי היום-יום שלנו שזורים בהוראותיו הק'. הילד חולה באופן חריג ומדאיג? עוד לפני ביקור הרופא שולחים את המוזות לבדיקה. מישהו ניצל מתאונה? השאלה הראשונה היא לברר האם היו ברכב חת"ת וקופת צדקה. נולד תינוק במזל טוב? בטיפת חלב הוא עוד לא היה אך יש לו כבר אות בספר התורה. 'החיים על פי הרבי' הם לא רק ברורים ונוחים, יפים וקלאסיים. זה טבע נפשי ספק נרכש ספק מולד בו מתהדר כל חסיד בדור השביעי.

ובענייננו: כל אחד יודע שהשליחות היחידה שנתרה היא קבלת פני משיח צדקנו. במוחו של כל אשר בשם חסיד יכולה מהדהדת דבר יום ביומו זעקת השיחה הידועה "עשו כל אשר ביכולתכם להביא את התגלות משיח צדקנו בפועל ממש". ומאידך - כל בר בי רב דחד יומא יודע מה שמפורש והתבאר בתורת החסידות, שכל ההמשכות וההשפעות בעולם בגשמיות וברוחניות מגיעות דרך נשיא הדור. ומעתה, מה לי הכא ומה לי התם? אין לנו אלא דברי בן עמרם שהוראותיו הם הדרך היחידה - שגם מוכיחה את עצמה בנאמנות ויעילות - לחיים בריאים ומאושרים בכל.

אל לנו להיות כאנשי הקהל בסיפור של ר' מענדל פוטרפס אודות הלולין שהלך בעצמו על החבל המתוח בגובה רב הלוך ושוב, ואף עם מריצה. הקהל הריע ממושכות וביקשו לחזות שוב ושוב בתרגיל, אך לשאלת הלולין מי מתנדב לשבת בתוך המריצה, לא נמצא אף מתנדב... חובתנו הבסיסית היא ליישם בעצמנו את הוראות הרבי שליט"א מלך המשיח (ובכך להמשיך שפע ברכה לחיינו), ולא רק לעודד מן הצד כאותו קהל בלתי מחויב.

לפיכך, חדל לך מלרעות בשדות זרים. הוא מבקש מאיתנו לחיות משיח ולהגות בתורת הגאולה? כך ננהג בתמימות

חסידית אופיינית, מתוך הבנה פשוטה שמשם תצמח ישועתנו, והעיסוק בהכנת העולם לקבלת פני משיח צדקנו יאמר לצרותינו די, שכן ההצלחה המופלאה בשלום בית, חינוך הילדים, ופרנסה בהרחבה, מתוך מנוחת הנפש ורפואת הגוף, תבוא דווקא מתוך ההתבוננות והעמקה בענייני משיח וגאולה שבתורה, ולא תוצאה מחציבת בורות נשברים.

הזדמנות מצוינת לבצע זאת הלכה למעשה נקרת בפנינו ביום רביעי כ' מנחם אב בהיכל ישיבת חב"ד בבני ברק, הודות לפעולתם הברוכה של האנשים הטובים ב'ממש' שדואגים לנו במשך כל השנה, ובתקופת 'חופש' זו מארגנים מידי שנה יום עיון 'שיבה ליום אחד' המוקדש כל כולו ללימוד גאולה ומשיח, עם תכנית מושקעת ומרתקת באמת, בהרחבה גשמית ובמחיר השתתפות שווה לכל נפש. נסו והיווכחו.

אל לנו להיות כאנשי הקהל בסיפור של ר' מענדל פוטרפס אודות הלולין שהלך בעצמו על החבל המתוח בגובה רב הלוך ושוב, ואף עם מריצה. הקהל הריע ממושכות וביקשו לחזות שוב ושוב בתרגיל, אך לשאלת הלולין מי מתנדב לשבת בתוך המריצה, לא נמצא אף מתנדב...

ממש לגני



קירות תוכן | משחקים חינוכיים | פלקטים | מרכזי למידה | יצירות חסידיות ועוד..

**חבילת הכל כלול
לכל ילד/ה:**

9 כתרים! + 20 סמלים בצורות שונות לכל השנה
+ שלט לחדר צ"ה + 12 הפסוקים
+ 12 מדבקות דש לראש-חודש
+ תיקיית קשר איכותית ומהודרת
+ קלסר חצי שקוף + שער לקלסר קשר
ב 199 ₪ בלבד!*



* בקניה מעל 20 יחידות.

**חבילת הכתרים
המשודרגת**

9 כתרים!

20+ סמלים בצורות שונות לכל השנה
+ שלט לחדר צ"ה + 12 הפסוקים
+ 12 מדבקות דש לראש-חודש
ב 122 ₪ בלבד!*



שימו לב לאיכות המוצרים שאתם חכמים לגנים ולכיתות של ילדיכם.
ואל תשכחו לבדוק שהכל עם הכרזת הקודש 'יחי אדוננו'.

דף שער למחברת קשר:
1.5 ₪ מעל 1:20

קלסר חצי שקוף למחברת קשר
2 ₪ מעל 1:20

תיקיה חדשה ואיכותית
7 ₪ מעל 5:20

לפרטים והזמנות: 077-5123-770

לקבלת ידיעות על מוצרי 'ממש לגני' צרפו את המספר שלנו 📞 054-2248-770 לאנשי הקשר ושילחו את שמכם

בקרוב האתר המשודרג www.mamesh.org

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד



כאן השקלים ילדים חקושרים!

מחר ספרי איכות חסידיים לילדים ונוער



להיט!



רב-מכר!



חדש!



רב-מכר!



חדש!



מרכז הפצה באה"ק

להשיג בחנויות הספרים המובחרות

מחיר מיוחד למפיצים www.mamesh.org 077-5123-770

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד